# *EXODUS*

*(An Exodus)*
*56-0615 · Indianapolis Indiana, USA, 15.6.1956*

1 [Joku veli toivottaa veli Branhamin tervetulleeksi.] Kiitos; kiitos. Voitte hetken päästä istuutua. Minä arvostan todella tällaista hienoa tervetulotoivotusta. Ja minä haluan myös sanoa, ja tohtorille, puheenjohtajalle ja veli Bozelle, ja tälle toiselle, tohtori Beelandille, että täällä oleminen ja teidän kanssanne palveleminen on ollut minulle todellinen nautinto, tässä hienossa yhteisössä ja minä lasken sen… minä pidän todellisena ilona ja kunniana tulla tänne takaisin tulevana vuonna. Te olette olleet todella ystävällisiä ja minä kiitän todellakin kaikkia teitä ystävällisyydestänne ja huomaavaisuudestanne.

Minä haluan myös sanoa, kaikille tänne kokoontuneille eri seurakuntien ihmisille, että te olette olleet todella mukavia ja yhteistyöhaluisia ja minä arvostan teitä kaikesta sydämestäni ja toivon, että minä voisi olla teille hyödyksi ja siunaukseksi vielä joskus.

Sitten, Cadle tabernaakkelille, ja sen henkilökunnalle, minä tosiaan kiitän heitä, vilpittömästi, koko sydämestäni, että on ollut suuri ilo ja kunnia olla tämän jättiläismäisen rukoushuoneen katon alla, ja minä sanon tämän aivan epäröimättä. Minusta täällä on paras akustiikka ja parhaiten järjestetty seurakunta parantamiskokouksia ajatellen, mihin minä olen koskaan jalallani astunut. Ja minä arvostan todella ihmisten ystävällisyyttä. Siunatkoon Herra heitä.

2 Ja herra Russell Ford ja Cadle ja henkilökunta, minä tosiaan kiitän teitä kaikkia, veljeni, koko sydämestäni, ja jos ikinä voisin olla teille siunauksena tai tehdä teille palveluksen, siis, kertokaa todellakin minulle.

Ja minä ajattelen tämän kaiken merkitystä, ja herra Cadlen, ja tämän rakkauden ja kärsimyksen ja kyynelten ja rukousten monumentin, ja sitä että hän ja rouva Cadle ovat lähteneet yläkertaan; ja minun rukoukseni on: "Jumala siunatkoon heidän jaloa sieluaan." Ja me olemme – minä pidän etuoikeutena päästä tähän rukoushuoneeseen jatkamaan työtä ja omalta osaltani auttamaan siinä työssä, mitä herra ja rouva Cadle niin uskollisesti tekivät täällä seurakunnassa.

Ja me toivomme, että Jumalan armon avulla, me kaikki voisimme pa-

lata taas ensi vuonna. Minä luotan siihen, että sairaat ovat parantuneet ja kaikki pelastumattomat tulevat pelastetuiksi, kunnes me taas tapaamme, ja Jumala teitä siunatkoon.

Minä en millään saa päähän sen saarnaajan nimeä, joka on puhunut näin aamuina aamiaisilla, mutta minä olen ollut todella innoissani hänen sanomistaan [/saarnoistaan]; ne ovat olleet todella loistavia. Charles Weston, luulisin, länsirannikolta… ja hänellä täytyy olla siellä hieno seurakunta, jos hän opettaa tuollaista; ja hän on todella hyvä opettaja. Jumala teitä kaikkia siunatkoon!

3 Ja nyt, minä luulen, että minulle sanottiin, että minulle on kerätty hetki sitten uhri. Kiitos. Minä en tullut todellakaan uhrin takia. Minä sanoin, ettei sitä tarvitse tehdä; minä tulin ainoastaan ollakseni teille siunaukseksi, mutta minä kiitän teitä. Minulla on, no, neljä lasta ja vaimo, ja minulla on runsaasti kuluja. Minun kuluni ovat noin 100 dollaria päivässä olinpa minä töissä tai en – minun toimistoni ja niin edelleen. Vakuutan teille, että jokaisen pennin, joka on pois teidän toimeentuloistanne, ja jonka te olette jakaneet kanssani, minä tulen tekemään parhaani käyttääkseni jokaisen sentin Jumalan valtakunnan hyväksi; ja minun rukoukseni on, että hän maksaisi satakertaisesti sen teille takaisin.

Nyt, ennen kuin me avaamme tämän Kirjan, painaisimmeko päämme ja puhuisimmeko ensin hetken sen kirjoittajalle?

4 Meidän taivaallinen Isämme, me kiitämme sinua tänä iltana sisimmän olemuksemme syvyyksistä Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta, joka on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta. Ja nyt, tänä iltana, tämän suurenmoisen kokoussarjan ja konventin lopussa, me kumarramme antaaksemme sinulle kiitoksen kaikesta, mitä sinä olet tehnyt. Siunaa jokaista, joka on ottanut osaa tähän, ja me todella kiitämme sinua niistä monista asioista, joita sinä olet tehnyt; kun näemme, kuinka todistuksia tulvii, Herra, kun ihmiset lähtevät kotiin ja huomaavat kasvainten lähteneen, että struuma on poissa, ja kaikenlaiset sairaudet ja vaivat on otettu heiltä pois. Me olemme niin kiitollisia siitä; ennen kaikkea sielut, jotka ovat tulleet ylevöitetyin sydämin sinun luoksesi ja antautuneet sinulle, me rukoilemme, Herra, että sinä siunaisit heitä runsain mitoin läpi elämän. Suo heille pitkä elämä ja ikuinen elämä tulevassa maailmassa.

Nyt, me avaamme sinun kirjasi, Isä, sen sivut, ja me rukoilemme, että sinä palvelisit meitä Pyhän Hengen kautta, me pyydämme tätä Jeesuk-

sen Kristuksen nimessä, aamen.

5 Siis, nyt on jo aika myöhäinen ilta, emmekä me halua pitää teitä täällä kovin pitkään. Minun pitää ajaa vielä 100 ja jotakin mailia tänä yönä; niinpä minä haluaisin vain sanoa tämän, enkä minä tarkoita tätä paimenille ja sen semmoisille. Monta kertaa, kun ihmiset sanovat: "Kirjoita minulle; lähetä meille kirje", joskus sen takana on jotakin; voi olla. Minä en halua nyt satuttaa nyt; nähkääs, ihmisillä on radiolähetyksiä ja niin edelleen, tukenaan, mutta minulla ei mitään sellaisia ole. Minä yritän pitää palvelutehtäväni niin pienimuotoisena, että minä voin palvella enkä hyväksy mitään rasitteita; minulla ei ole mitään papereita, ei mitään muuta kuin Herra Jeesus; niinpä minä… Hän riittää minulle; siten minä… mutta se…

6 Usein, minä olen huomannut kokouksessa, ettei rukousliinoja ole laitettu rukoiltavaksi, nenäliinoja ja niin edelleen. Tehän kaikki uskotte niihin, ettekö uskokin? Se on kirjoitusten mukaista. Ja jos te toivotte sellaista, kirjoittakaa minulle Jeffersonvilleen. Minä takaan, ettei teitä veloiteta siitä tai mitään: se on aivan ilmaista, ei maksa mitään; me olisimme iloisia saadessamme tehdä sen. Joskus ihmiset lähettävät jotakin pientä auttaakseen; postimerkkejä tai liinoja, joita meidän pitää ostaa. Kaikkien niiden olen…?… rukoillut niiden puolesta ja ne lähetetään teille. Siinä meillä on suurempi palvelustehtävä kuin melkein mikään muu, mitä me teemme; niitä lähetetään tuhansia ympäri maailmaa ja ne ovat todella… Jumala on siunannut meidän heiveröisiä ponnistelujamme siinä, koska siinä noudatetaan kirjoituksia.

Siis, kirjoittakaa meille Jeffersonvilleen, Indianaan, niin se tulee minulle. Postilokero on 325, mutta sitä ei ole välttämätöntä laittaa siihen, pankaa vain minun nimeni ja Jeffersonville, niin se tulee.

7 Nyt, pikaisesti, me haluamme mennä suoraan kirjoituksiin, sairaiden puolesta rukoilemiseen ja sananpalveluun. Ja teille kaikille, rakkaat ihmiset nyt, tämä tuli… Minulle kerrottiin, luulisin, että täällä oli ihmisiä monista paikoista maailmassa; ja me olemme iloisia siitä; ja erityisesti, minä tapasin afrikkalaisia; minä toivoisin pääseväni pian uudestaan palvelemaan Afrikkaan uusissa suurissa herätyskokouksissa.

Ja minä sanon, että erään asian te voisitte tehdä minun hyväkseni, joka auttaisi eniten; tekisittekö te sen? Sanokaa: "Aamen." Rukoilkaa minun puolestani, se olisi parasta, mitä minä tiedän. Muistakaa, kun tulee vaikeita hetkiä ja noitatohtoreilta alkaa tulla haasteita ja kaikkea muuta,

minä tulen turvautumaan teihin; tietoisena siitä, että ihmiset rukoilevat minun puolestani kun minä hoidan virkaani. Ja jos minä en enää koskaan tapaa teitä joen tällä puolen, minä toivon tapaavani teidät sen toisella puolella. Jumala olkoon teidän kanssanne.

8 Kuten me luemme Jumalan sanasta, 2. Moos. – tarkoitan 4. Mooseksen kirjasta 13:nnesta luvusta ja alkaen 30:nnesta jakeesta pieneksi aiheekseni saadakseni asiaan vähän viitekehystä sanasta, jos Jumala suo Pyhän Hengen kautta, ei mitään ennalta suunniteltua; odotan vain voitelua… Ja minä valvon sitä, etten pidättelisi teitä kovin pitkään, jos minä vain kykenen.

*Kaaleb koetti rauhoittaa kansaa napisemasta Moosesta vastaan. Hän sanoi: "Menkäämme sinne rohkeasti ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me pystymme siihen."*

9 Eilisiltana… me olemme puhuneet viimeiset kaksi iltaa I Mooseksen kirjasta [Genesis], se on siemenluku, kun Jumala istutti siemenen, ja Saatana istutti siemenen: omansa. Ja ne kaksi ovat kasvaneet yhdessä siitä lähtien. Sadonkorjuun aika on pian, kun sato korjataan. Oi, jospa meillä olisi kaksi tai kolme viikkoa hyviä kokouksia mennäksemme joihinkin näistä suurista asioista…

Minä olen typologisti ja pidän esittämisestä varjokuvien avulla. Koska jos minä tiedän, miltä varjo näyttää, niin minulla on jonkinlainen käsitys siitä, miltä todellisuus näyttää. Siis, ilman koulusivistystä minun on edettävä varjojen avulla – Vanhan testamentin, nähdäkseni, miten se heijastaa Uutta –, ja vanhassa testamentissa kaikki puhuu Golgatasta: kaikki.

Te olette täydellisesti Kristuksessa, ettekä te ole pelastettuja siksi, että kannatte krusifiksia mukananne; te ette ole pelastettuja siksi, että te käytte seurakunnassa, te ette ole pelastettuja, koska osaatte katekismuksen tai jonkin oppikirjan; te ette ole pelastettuja edes siksi, että te tunnette Raamatun; te olette pelastettuja siksi, että *te tunnette henkilön Jeesus Kristus.* Hänen tuntemisensa on elämä; ei edes hänen sanansa tunteminen ole elämä, vaan että tuntee hänet, henkilön, on elämä. Ainoa tapa tuntea hänet on, syntyä uudesti Jumalan Hengestä.

10 Siis, me tutkimme edellisinä kahtena iltana Aabrahamia, tuota mahtavaa patriarkkaa, ja tänä iltana me menemme hetkeksi Exodukseen [II Moos.] Me jätimme Aabrahamin sinne vuorelle, jolla hän oli uhrannut Iisakin sijasta pässin; ja hän antoi sille paikalle nimeksi "Jumala näkee."

Jumala sanoi Aabrahamille, että hänen siemenensä tulisi olemaan muukalaisena vieraalla maalla, ja tulisi olemaan orjuudessa, 400 vuotta, mutta sitten, Jumala toisi heidät sieltä väkevällä kädellään pois.

Ja me näemme, että Iisak sai Jaakobin, Joosefin, ja hänen veljensä pettivät Joosefin: täydellinen, kaunis esikuva Herrasta Jeesuksesta; nöyryytettiin – muistakaa, hänen isänsä rakasti häntä, ja hänen veljensä vihasivat häntä, koska hän oli hengellinen; hän näki näkyjä ja kykeni selittämään unia. Ja hänen veljensä; he olivat kunnollisia fundamentalisteja, mutta he eivät yksinkertaisesti vain kyenneet käsittämään yliluonnollista puolta; ja veljet vihasivat häntä ilman syytä. Täydellinen Kristuksen esikuva, kun hän tuli; häntä vihattiin – juutalaiset – hänen veljensä, koska hän oli hengellinen ja hän ymmärsi yliluonnollisia ja pystyi ennustamaan, siis näkemään ennalta, tai tuntemaan ihmisten sydänten salaisuudet, ja pystyi sanomaan ihmisille, mitä heille oli tapahtunut, mikä heidän ongelmansa oli; ja juutalaiset vihasivat häntä, siitä syystä; mutta hän oli Jumalasta.

11 Joosef heitettiin kuoppaan ja olisi oletettavasti kuollut, mutta hänet otettiin kuopasta ja hän joutui Egyptissä vankityrmään, ja sieltä faraon oikeaksi kädeksi. Ja Kristus myytiin 30:stä hopearahasta; Joosef myytiin lähes 30:stä hopearahasta. Kristus heitettiin kuoppaan: hautaan, ja hänet otettiin sieltä ylös, ja istuu Jumalan, Isän oikealla puolella. Ja jokainen – tarkoitan, eikä kukaan voinut tulla faraon eteen muuten kuin Joosefin kautta. Yksikään ihminen ei voi tulla Jumalan eteen muuta kuin Kristuksen, Jumalan Pojan kautta.

Ja silloin annettiin julistus, että Joosef kykeni panemaan faraon palvelijoita kahleisiin, jos vain huvitti. Ja toinen juttu, kun Joosef kulki vaunuissaan, kuuluttajat kulkivat edeltä ja sanoivat: "Notkistakoon jokainen polvensa, sillä Joosef saapuu." Ja kun, Jeesus saapuu, jokainen polvi tulee notkistumaan ja jokainen kieli tulee tunnustamaan. Ystävä, joskus vielä sinä tulet vielä rukoilemaan, tulet vielä kerran tunnustamaan Jeesuksen joko Vapahtajaksi nyt, ja tulet kohtaamaan hänet aivan rauhassa, tai tuomariksesi tuona päivänä kohdataksesi hänen sitten, kun Jumalan viha tulee olemaan sinun osasi.

12 Huomatkaa, miten muukalaisena olemisen jälkeen, Jaakob tuotiin sinne ja hän kuoli Egyptissä ja sitten hänet palautettiin "Palestiinaan" ja haudattiin. Joosef kuoli ja kun hän kuoli, hän jätti merkin israelilaisille, jossa sanottiin: "Älkää haudatko minun luitani tänne." Niin sitä pitää!

Oletteko koskaan panneet merkille, eilisiltana, me otimme esiin vähäsen jotain rivien välistä; täällä vähän jotain rivien välissä. Kestättekö tätä minun kanssani hetken? Vähäsen rivien välistä; kuunnelkaapa; he olivat profeettoja ja siitä syystä he pystyivät näkemään näitä asioita; niitä ei ollut kirjoitettu; eikä ole kirjoitettu nytkään, mutta profeetat pystyivät näkemään ennalta asioita.

13 Siis, huomatkaa, kun patriarkka Job kuoli oman valtavan ahdistuksensa loputtua… minä niin rakastan Jobin kirjaa; monet ihmiset ohittavat sen. Siinä on kyse Jumalasta – Jobin kirja on täyttä evankeliumia; kaikki hänen koettelemuksensa… Minä saarnasin siitä tabernaakkelissani yli vuoden, ja kun sain Jobin vietyä tuhkakasaan, minä pidin häntä siellä kuutisen viikkoa. Eräs rouva, joka ei halunnut tavata minua kasvokkain sanoakseen minulle sitä, kirjoitti minulle kirjeen ja sanoi: "Veli Branham, milloin sinä aiot hoitaa Jobin pois tuosta tuhkaläjästä?" Niinpä… voi, miten kaikki kietoutuu siihen.

Tuo suurenmoinen patriarkka vain seisoo ja yrittää löytää pääsytien Jumalan taloon; ja hän kolkutti ovea ja yrittää päästä Jumalan vastaanotolle. Ja Elihu tuli paikalle ja yritti vakuuttaa hänet siitä, että hän oli tehnyt jotain väärin, ja että tulossa oli tuo Vanhurskas, joka panisi kätensä syntisen ihmisen ja Jumalan päälle, ja teki heidän välilleen sillan. Ja kun Job – kun Henki tuli Jobin päälle, hän nousi ylös ja sanoi: "Minä tiedän lunastajani elävän ja hän on seisova viimeisenä multien päällä. Ja kun, tämä nahka on raastettu yltäni ja olen ruumiistani irti, minä saan nähdä Jumalan." Ukkonen jyrisi ja salamat leiskuivat!

14 Huomatkaa, mitä hän sanoi: "Viimeisenä 'päivänä' [KJV] …tiedän lunastajani elävän (jatkuvasti), ja viimeisenä "päivänä" hän tulee seisomaan maan päällä; ja sitten kun tämä nahka on raastettu ruumiistani irti, minä saan nähdä Jumalan, hänet olen näkevä apunani; silmäni saavat nähdä hänet, eikä hän ole minulle vieras." [*engl: "kun ihomadot ovat tuhonneet tämän ruumiini, minä kuitenkin näen Jumalan, jonka minä tulen näkemään puolellani."]

Siis, kaikki ihmiset tiesivät, että Job oli profeetta, että Job tulisi näkemään lunastajansa seisovan maan päällä viimeisenä päivänä – patriarkat näkivät ilmestyksen kautta, että tulisivat myös näkemään hänet. Sitten, kun Job, kun hänet oli haudattu… me voisimme käyttää tähän aiheeseen tunteja, mutta koskettelen huippukohtia…

15 Mukaan tulee myös Aabraham – kun Saara kuoli, Abraham määräsi

tietyn paikan ja osti maapalstan; oletteko koskaan tarkistaneet, missä se oli? Sama paikka, johon Job oli haudattu. Sitten, kun Aabraham kuoli, hänet haudattiin Saaran viereen. Aabraham sai Iisakin; kun Iisak kuoli, hänet haudattiin Aabrahamin viereen; Iisak sai Jaakobin ja Jaakob kuoli kaukana Egyptissä, mutta ennen kuin hän kuoli, tietoisena siitä, että hänen hengellinen poikansa Joosef oli profeetta, sanoi: "Joosef, tule tänne ja pane kätesi minun kupeelleni", paikkaan, johon Jumalan enkeli oli häntä, väkevää suurmiestä koskettanut.

Joen tuolla puolella, hän oli suuri "kaappari", mutta tällä puolella hän oli ontuva ruhtinas. Hänen nimensä vaihtui kaapparista Israeliksi. Sitten Jaakob pani kätensä sinne ja Iisak sanoi: "Vanno taivaan Jumalan nimessä, ettet hautaa luitani Egyptiin." Miksi? Mitä väliä sillä on, mihin meidät on haudattu? Hän sanoi: "Vanno isiemme Aabrahamin ja Iisakin Jumalan nimessä, ettet hautaa minun luitani tänne, vaan ota ne mukaasi kotimaahan." No miksi?

16 Joosef, kun hän kuoli vuosia myöhemmin… Jaakob tuotiin takaisin ja haudattiin Aabrahamin viereen. Jooset sanoi kuollessaan: "Älkää haudatko minun luitani tänne; miksi? Hän sanoi: "Kun lähdette, ottakaa minun luuni ja haudatkaa ne luvattuun maahan." Miksi? He tiesivät ylösnousemuksen ensihedelminä, että Jeesus oli tulossa, ja kun hän tuli ja hänelle tehtiin niin kuin oli sanottu… niin pääsiäisaamuna, kun hän nousi kuolleista, Matteus 27, Raamattu sanoo, että monet pyhien ruumiit, jotka nukkuivat tomussa, nousivat ylösnousemuksessa haudasta ja astuivat kirkkauteen Jeesuksen kanssa. Keitä he olivat? Aabraham, Iisak, Jaakob; näettekö? He olivat hengellisiä ja heillä oli erottamisen lahja niin, että tiesivät, ettei ylösnousemus tapahtuisi Egyptissä; se tulisi tapahtumaan luvatussa maassa.

Ja ystävät, tänä iltana, minä tiedän, kun olen lähtenyt baptistiseurakunnasta ja niin edelleen, olen saanut paljon kritiikkiä ja niin edelleen, mutta minä olen ymmärtänyt Herran tulemuksen hengellisen merkityksen; koska Jumala tuo hänen kanssaan ylösnousemuksessa ne, jotka ovat kuolleet Kristuksessa. Te voitte saada kaiken kuvittelemanne, mitä tahansa haluattekin, ja teidän suuria seurakuntia, mutta haudatkaa minut Kristukseen, sillä Jumala tuo ne, jotka ovat Kristuksessa, hänen mukanaan ylösnousemuksessa. Rivien välit – ymmärrättekö?

17 Sitten, lopulta, tuli Exoduksen [lähdön] hetki. Exodus tarkoittaa ulos kutsumista, tai erottautumista. Tuli hetki, jolloin Jumalan oli erotettava

kansansa; he olivat orjuudessa – hieno kuva nykypäivästä. Uskoakseni sana ”seurakunta” tarkoittaa ”uloskutsutut.” Ja tuo Exodus on meneillään maailmassa tänään. Uskotteko te siihen? Jumala on kutsumassa ihmisiä nimiinsä ulos pakanoista. Juutalaisten hetki on pian käsillä; pakanoiden aika on silloin ohi, näettekö? Kun evankeliumi kääntyy juutalaisille, pakanoiden aika on ohi. Oi, minä todella tiedän, että sen täytyy tulla pian; kaikki merkit viittaavat siihen.

18 Huomatkaa, että ”Exodus” on kutsumista ulos. Niinpä, kun Jumala oli valmis tekemään sen, maailmassa ei ollut mitään, mitä ihmiset olisivat asialle voineet, tai vaikuttaa. Jumala teki sen itse. Niinpä, riippumatta siitä, kuinka paljon me yritämme sanoa: ”Tämä organisaatio saa sen aikaan; tämä kirkkokunta saa sen aikaan”, Jumala saa sen aikaan. Hän on ainoa, joka kykenee tekemään sen. Jumalan ylivertainen armo tulee laskeutumaan ja yhdistämään seurakunnat, uloskutsutut, ja meille tulee oma Exodus – lähtö ulos.

Kuunnelkaapa, millä tavalla Jumala toimi; hyvin oudosti: otettiin nainen ja mies, vanhurskas Jumalan mies. He saivat pikkupojan ja hänelle annettiin nimi Mooses. Ja kun hän tuli 40 vuoden ikään, hän ei suostunut kantamaan faraon tyttären pojan nimeä ja piti Kristuksen rikkauksia suurempina kuin Egyptin [Hepr. 11:25-26]. Hän oli faraon poika ja hänellä oli jo jalka valtaistuimella, mutta jos farao vain olisi tutkinut Jumalan sanaa, hän ei olisi toiminut niin kuin toimi.

Ja minä olen varma tänä iltana, syntinen ystäväni, jos sinä tutkisit Jumalan sanaa, olisit varovainen sen suhteen, mitä sanot ja teet. Faarao oli ajatellut: ”Minähän voin olla aivan huoletta.”

19 Mutta, Mooses, hengellisenä, ymmärsi, että Jumala oli aikeissa viedä israelilaiset pois ja hänet oli kutsuttu suorittamaan se. Siis, hän yritti sitä itse. Siinä monet ihmiset menevät metsään tänään; yritetään tuottaa parantuminen itse; yritetään itse saada oma pelastumine aikaan. Se ei toimi. Se ei yksinkertaisesti onnistu. Liitytään seurakuntiin ja allekirjoitetaan papereita ja tehdään sitoumuksia; Jumalan ohjelma ei ole sellainen. Se on kyllä *uskontoa* mutta se ei ole *pelastus.*

Huomatkaa, hän epäonnistus, epäonnistui surkeasti ja pakeni erämaahan vielä 40:ksi vuodeksi, kunnes Jumala toi hänet sieltä erämaan perukoilta takaisin, ja hän nai etiopialaisen naisen, Sipporan. Ja hänpä olikin sisupussi; Mooseskin oli ja niinpä minä luulen, että heillä oli silloin tällöin hiukan ongelmia siellä erämaan perukoilla. Älkää torjuko vaimoan-

ne vaikka hän olisikin vähän äkkipikainen. Ehkä se on teidän ristinne. Jumala on sallinut sen ehkä pitääkseen teidän ruodussa; sama juttu teidän kanssanne naiset, teidän aviomiehenne kanssa. Pysykää yhdessä, te olette luvanneet sen Jumalalle, joten pysykää siinä.

Siis, minä olen ihminen, joka ei usko avioliittoon ja avioeroon. Te tiedätte sen, joten… Katsokaahan veljeni, jos te menisitte avioon rukoillen vähän enemmän, niitä [eroja] olisi vähemmän.

20 Siis, Mooses oli nyt 80-vuotias. Sen sijaan, että hän olisi vapauttaja, näytti siltä, että kaikki toivo oli mennyt. Ja hän oli appensa lammaspaimenena; oi!

Eräänä aamuna, kaukana erämaan perimmäisessä kolkassa, yksin kävellessään, kun aurinko oli nousemassa, hän katsahti ja näki palavan pensaan. Jumala näyttää jotakin, mikä kiinnittää uskovaisen huomion. Ja niinpä Mooses astui polulta, ei kritisoidakseen, ei analysoidakseen, ei repiäkseen siitä vähän lehtiä ja viedäkseen ne analysoitavaksi johonkin laboratorioon että nähtäisiin, miksi ne eivät kärvenny. Hän astui polulta tämän tulen luo… kaikella kunnioituksella, hän lähestyi sitä. Jumala sanoi: ”Ota kengät jalastasi, Mooses, sillä maa, jolla seisot, on pyhää maata.”

Sellaista se on tänään. Syy, miksi lahjat ja seurakunta… Syy siihen, että lahjat ja seurakunta… syy siihen, etteivät ihmiset nykyään saa kovin paljoa on, että niitä lähestytään epäkunnioittavasti. Teidän on tultava täydellisesti antautuneena, päättäväisesti; aamen. Kun te tulette Jumalan eteen, älkää vain tulla tupsahtako noin vain paikalle, ja naputelko alttaria purukumi suussa. Sellaisella tavalla ei lähestytä Jumalaa. Tulkaa niin täyspäisesti kuin vain mahdollista, ja tarkoittakaa sitä, mitä te puhutte. Jumala ottaa teidät kyllä vastaan.

21 Kuunnelkaa; Jumala sanoi: ”Mooses, minä olen nähnyt kansani kärsimyksen; minä muistin lupaukseni.” Minä rakastan tätä. Jumala muistaa aina jokaisen lupauksen, jonka hän on antanut. ”Minä lähetän sinut takaisin.”

Ja Mooses alkaa valittaa, ja sanoi: ”Näytä minulle kunniasi.” Ja Jumala näytti Moosekselle kunniansa, ja hän oli valmis lähtemään. Ja koko hänen rakkaan äitinsä 40 vuoden aikana antama teologinen koulutus ja kaikki, mitä hän oli oppinut kirjoista, oli hänelle pelkkä erehdys. Ja viidessä minuutissa, antautumalla Jumalan tulen edessä, hänet oli paremmin varustettu, kuin mihin kaikki maailman varusteet olisivat ikinä pys-

tyneet.

Ja minä sanon, että meidän seminaarimme ja saarnaajamme eivät tarvitse pitkiä, hienoja opintoja ja useiden vuosien koulutusta: heidän pitää tulla elävän Jumalan eteen [/läsnäoloon] ja saada ilmestys hänen jumalallisesta tahdostaan ja voimastaan; ja lähestyä sitä ei arvostelumielessä: "Minun seurakuntani ei usko tuota." Riisukaa kenkänne, kun te lähestytte; tulkaa kunnioittaen!

22 Jumala voi tehdä ihmisen mielestä mitä hulluimpia asioita. Katsokaapa omaa lihallista mieltänne: mitähän te sanoisitte tästä, seuraavana aamuna? Tässä Mooses tulee; ryntää kotiin ja nappaa Sipporan ja laittaa hänet muulin selkään lapsi kummallakin kupeellaan; Mooses, vanha mies, 80-vuotias, kädessään keppi, pitkine partoineen; pitkine hiuksineen taluttaa pikku aasia; kiskoo sen narusta mukaansa; ja vaimo istuu muulin selässä, lapsi kummallakin kupeellaan. "Mihin sinä olet matkalla, Mooses?"

"Menen Egyptiä valloittamaan." Mieletöntä: yhden miehen invaasio! Kyllä, mutta jutun hienous oli siinä, että hän todella teki sen. Kuinka se onnistui? Koska Jumala sanoi niin.

Sillä, miten epärealistiselta asia kuulostaa, ei ole mitään merkitystä; älkää yrittäkö ymmärtää; noudattakaa sitä, mitä Jumala käski tehdä. Te voitte voittaa olosuhteet tänä iltana, jos haluatte. Te voitta ottaa jokaisen sairauden hallintaanne, joka teidän ruumiissanne on. Jumala sanoi niin. Ja hän myös teki sen ja Jumala tekee sen uudestaan. Kun hän antaa lupauksen, hän myös seisoo sen takana.

23 "Millaista asetta sinä aiot käyttää?" Muistakaa, että faaraolla oli runsaasti sotavaunuja ja miekkamiehiä ja ratsastajia ja kaikkea sellaista. Mooseksella oli koukkupäinen sauva kädessään. Mitä sinulla on kädessäsi? Sinä et ehkä osaa viheltää, mutta voit tehdä jotakin. Mitä sitten kädessäsi onkin, käytä sitä Jumalan kunniaksi. Anna se hänelle, anna hänen siunata se ja seuraa, mitä tapahtuu. Sillä, mikä se sitten onkin, ei ole todellakaan merkitystä; se voi tuntua sinun mielestäsi pieneltä ja vähäpätöiseltä, mutta anna se kerrankin Jumalalle.

Eräs pikkupoika nautti lounasta; se ei merkinnyt hänelle kovin paljoa, mutta kerran, Jeesuksen käsissä, sillä syötettiin 5000, ja saatiin vielä vasullisia tähteitä. Mitä sinun sitten pitääkin tehdä, tee sitä. Miten vähäsen sinulla onkin uskoa, purista se esiin ja pane se Golgatan ristille ja usko Jumalan lupaukseen siitä ja tarkkaile, mitä tapahtuu; miten se tulee-

kaan moninkertaistumaan; varmasti.

24 Miten naurettavalta se näyttikään; tämä vanha ukko partaisine naamoineen;

”Jep, menossa…”

”Mihinkä sinä olet matkalla, poika?”

”Egyptiin.”

”Mitä sinä siellä?”

”Valloitan sen.” Ja hän teki sen, meni sinne ja valloitti sen. Hän toi israelilaiset pois orjuudesta. Matkalla pois, Jumala näytti merkkejä ja ihmeitä. Joka kerran, kun te näette jonkun Raamatun ihmisen, joka on ollut kosketuksissa Jumalan kanssa, niin ihmeitä ja merkkejä seuraa. Jeesus lupasi tuon saman asian: ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat – maailman loppuun asti. Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä; nostavat käsin käärmeitä, tai jos juovat jotain kuolettavaa, se ei vahingoita heitä; jos he panevat kätensä sairaitten päälle, nämä tulevat terveiksi.” Mitä sinä ajattelet tänään, että uskovan merkki on: TT, FT, OTT, tai jotakin sen tapaista? Vaan Jeesus sanoi: ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat”, yliluonnolliset merkit. Meidän seurakunnalliset juttumme eivät toimi. Te yritätte toimia omin päin.

25 Kuten Saul, kerran, oli vetäytynyt, ja Goljat oli mäen toisella puolella pelottelemassa, ja kaikki pelkäsivät kuollakseen. Mutta, eräänä päivänä, aivan väärä mies tuli Goljatin leiriin; piskuinen, surkea, Daavid-niminen heppu, lampaannahkatakki harteillaan. Hän sanoi: ”Siis, ette kai te tarkoita, että tuo ympärileikkaamaton filistealainen muka kestää elävän Jumalan armeijaa vastaan? Minä taistelen häntä vastaan”, hän sanoi. Oi, millaista rohkeutta! Mistä oli kyse? Hän oli käynyt jossakin; hän oli kokenut jotakin.

Saul sanoi: ”Tule tänne, poika; minä panen haarniskan sinun päällesi.” Ja hänet puettiin isoon haarniskaan; kypärä… tuo pikkukaveri parka, ehkä hänen polvensa menivät längelle. Se on seurakunnassa vikana nykyään; ja paimen [/pastori] te sälytätte niin paljon oppiarvoja ihmisen päälle, että hän saa länkisääret eikä tiedä, mitä pitäisi tehdä. Saul ymmärsi jotakin; näin on. Miten kouluttaa ihmistä, opettaa häntä… Metsään menee; hänet pannaan seminaariin ja kaivetaan hänestä ulos kaikki, mitä Jumala on häneen pannut. Näin asia on.

26 Daavid katseli ympärilleen. Saulille selvisi, että se hänen seurakunnal-

linen liivinsä ei soveltunut Jumalan miehelle. Näin se on.

Me huomaamme, että vanha kunnon Daavid sanoi: ”Ottakaa ne pois. En ole käyttänyt tällaisia, mutta minä koin kerran jotakin ja sen kanssa minä lähden.” Sellaista juuri seurakunta tänään tarvitsee; aito ”minä tiedän” – kokemus että ihmiset voivat astua esiin ja saada Pyhän Hengen voitelun avulla aikaan muutoksen. Uskotteko te siihen? Kyllä vain!

Daavid sanoi: ”Yhden asian minä tiedän; minulla oli tämä linko, kun yksi karhu hyökkäsi ja nappasi yhden karitsoistani, minä tapoin sen. Kun tuli leijona, minä nappasin sen, niin myös tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen”, hän sanoi. Hän tiesi, mistä puhui. Samoin on niiden miesten laita tänä iltana, jotka kokemuksesta tietävät, mistä puhuvat. Siitä syystä juuri Mooses lähti sinne; sillä, miten naurettavalta asia maailman mielestä tuntui, ei ole mitään merkitystä, Mooses tiesi, mistä puhui; hän oli ollut Jumalan edessä [/läsnäolossa]. Ja jokainen ihminen, jolla on sama kokemus, tietää mistä puhuu. Antaa maailman nimittää teitä hihhuliksi, kiihkomieliseksi, tai ihan miksi vain, se ei vaikuta teihin millään tavalla. Menkää ja tehkää joka tapauksessa. Sinulla on tehtävä suoritettavanasi. Jeesuksella oli tehtävä: täyttää Isänsä tahto. Sinullakin on se sama tehtävä.

27 Selvä. Me huomaamme, joskus, että Jumala saattaa meidät pulaan voidakseen osoittaa rakkauttaan meitä kohtaan. Katsele ihmisiä, kun he olivat poistumassa Egyptistä. Jos meillä olisi aikaa kosketella näitä suurenmoisia kohtia, se veisi viikkoja, mutta kuunnellaanpa; kun ihmiset lähtivät Egyptistä – tässä sitä ollaan, ja marssitaan eteenpäin. Ja heti ensi töikseen, ihmiset huomasivat olevansa loukussa. Voi tavaton; he heräsivät eräänä aamuna, katsoivat taaksensa; yhdellä puolella oli vuoristo, toisella Punainen meri ja autiomaa; faraon armeija ajoi heitä takaa ja oli tulossa. Koko luonto vapisi heidän allaan. Mitään ei ollut tehtävissä. Jumala saattoi heidät sellaiseen tiukkaan paikkaan ilmestyäkseen heille.

Minä ajattelen usein nykyään, että me joudumme tiukkoihin paikkoihin siitä syystä, että Jumala haluaa näyttää meille omaa rakkauttaan, ja osoittaakseen meille, että hän on sama Jumala, eilen, tänään ja ikuisesti ja hänen voimansa on yhä sama. Todellakin.

28 Huomatkaa; siis, ensi töikseen Mooses alkoi rukoilla, käveli Punaista merta kohti, otti askeleen. Ja Jumala lähetti tuulen ja puhalsi väylän Punaisen meren yli. Voi, Jumala järjestää aina pakotien. Hän järjestää tien jokaisesta koettelemuksesta. Pysykää paikoillanne. Älkää ruvetko loikki-

maan mihinkään ja pelkäämään. ”Pysykää paikoillanne, ja tietäkää, että minä olen Jumala”, hän sanoo. [Ps. 46:11]

Ja kun, koettelemus pahenee, muistakaa, että kyse on Jumalasta, joka yrittää osoittaa teille rakkauttaan. Mutta, muistakaa, vaikka kuinka monia ”Punaisia meriä” sitten tuleekin, Jumalan tie vie sen läpi. Jumala johdatti… Eikö ole kummallista, millä tavalla Jumala lapsiaan johdattaa?

*Jotkut veden läpi*
*toiset tulvan läpi*
*jotkut syvien koettelemusten –,*
*mutta kaikki, veren läpi.*
*Jumala johdattaa lapsiansa.*

Mitä sitten tuleekin tielle, sen pitää väistää; sen on annettava tietä Jumalalle.

29 Ja kun, ihmiset olivat ylittäneet joen, he pitivät kunnon suuret helluntaijuhlat, telttakokouksen. No, jos se ei ollut helluntaijuhla, niin minä en ole sellaista koskaan nähnytkään. Mooses lauloi Hengessä ja Miriam ja kaikki naiset soittivat tamburiineja ja tanssivat Hengessä. Jos se ei ollut helluntai, niin en ole koskaan nähnytkään sellaista. Aivan!

Jumala lupasi täyttää kaikki heidän tarpeensa tuon matkan aikana. Hän on luvannut täyttää kaikki meidän tarpeemme matkallamme; sama Jumala, saman lupauksen mukaisesti. Sama Jumala antoi tuon lupauksen.

30 Ja me näemme, että kun he pääsivät sieltä hetken matkaa, heillä ei ollut leipää. Jumala antoi sataa heille leipää taivaasta; sitä nimitettiin mannaksi. Ja kun sitä mentiin maistamaan, ihmiset sanoivat, että se oli makeaa; ja se on oikein hieno esikuvat Pyhästä Hengestä; meidän elämästämme. Se oli luonnollisen ihmisen leipää, luonnollisen matkan varalle. Meillä on hengellistä leipää, hengellisen ihmisen matkan varalle.

Ja, kuunnelkaa: se ei loppunut niin kauan, kuin oltiin matkalla; ja Mooses sanoi Aaronille, hän sanoi matkan jälkeen: ”Mene ja kokoa useampi oomermitallinen säilytettäväksi kaikille sukupolville”, [2. Moos. 16:33] ja kun pappi vihitään palvelukseen, hän voi mennä kaikkeinpyhimpään ja ottaa suullisen sitä alkuperäistä mannaa, joka alussa laskeutui.

Miten kaunis esikuva Pyhästä Hengestä. Kun Pyhä Henki lankesi helluntaina, Pietari sanoi: ”Tämä on sitä, mistä on puhuttu profeetta Joelin

kautta."

Olen usein ajatellut: "Jos tämä ei ole se, minä pidän tästä kiinni, kunnes se tulee." Minä pidän tästä aika lailla. Jos tämä ei ole sitä, tämä toimii niin kauan, kunnes se tulee, mutta minä uskon, että tämä on juuri *sitä*.

31 Huomatkaa, ja kun ihmiset söivät sitä mannaa, he tulivat juovuksiin, niin juovuksiin kuin vain voi, ja hoipertelivat kuin humalaiset. Ja, kuuntele, katolinen ystäväni, neitsyt Maria oli heidän joukossaan. Ja jos, hänen piti saada se ennen kuin hän pääsi taivaaseen, miten paljon enemmän teidän pitää saada se. Pitää paikkansa.

Tiedättekö te, mikä tänään on ongelmana? Syy siihen, että me olemme niin allergisia, niin monille asioille on, ettemme me tule tarpeeksi juovuksiin. Uskotteko te sen?

Minä luulen, että se oli William Booth Clibborn, joka sanoi kerran, Pelastusarmeijan alkuaikoina Englannissa; hän oli yhtenä iltana jäänyt junasta ja hänen piti kävellä pitkin katuja. Ja hän käveli erään poliisin kanssa. Satoi, ja joku surkea juoppo makasi kadulla, aivan juovuksissa, ja oli jäätynyt katuun. Ja poliisi kutsui mustanmaijan; se tuli ja nosti juopon ylös ja lykkäsi autoon. Booth sanoi: "Mitä te teette hänelle?"

"No, me viemme hänet putkaan", hän sanoi.

Booth sanoi: "No, mitäs… ettekö te mitenkään huolehdi hänestä?"

"Ei hän mitään apua tarvitse", poliisi sanoi.

"No mutta, mieshän voi saada keuhkokuumeen."

Poliisi: "Siis, minä luulen, että jos te viette hänet Pelastusarmeijaan, te taputtelette häntä jonkin aikaa, ja lämmitätte hänet ja annatte hänelle kuumaa kahvia, ja panette kuumaan kylpyyn, ja kaikkia näitä asioita."

Booth sanoi: "Takuulla; siksi että te tapatte hänet."

Poliisi: "Tiedättekö mitä; te, ihmiset ette ymmärrä; tuo mies on niin juovuksissa ja hänen jokainen solunsa on täynnä viskiä; ei hän voi kylmettyä", hän sanoi.

Ja Raamattu sanoo: "Älkää juopuko väkijuomista, sillä siitä tulee irstas meno, vaan juopukaa Hengestä." Se juuri on vikana nykyään, meidän pitäisi juopua sen verran vahvasti, että meidän raatomme olisi täynnä Pyhää Henkeä niin, ettei mikään muu voisi asettua sen tielle. Ongelmana on, ettemme me saa hyvää vanhanaikaista helluntaihumalaa. Aamen. Niin se on.

32 Pankaa merkille: Jumala sanoi matkan aikana, että hän pitäisi huolta ihmisten kaikista tarpeista. Ja ihmiset kävivät maistamassa mannaa, ja se maistui hunajalta. Oletteko te koskaan maistaneet sitä – hengellisessä sellaista? Minä luulisin, että joku sanoi – eräs runoilija sanoi: ”Se maistuu hunajalta kalliosta.” Daavid sanoi niin.

Siis, Daavid oli paimen; hän paimensi lampaita. Ja paimenet kantoivat mukanaan aina paimenlaukkua kupeellaan, ja siellä oli hunajaa. Ja kun, joku lampaista sairastui, pantiin hunajaa kivelle, ja annettiin lampaan nuolla sitä, ja kun se nuoli hunajaa, se nuoli samalla kalkkia siitä kivestä ja parani.

Veljet, minulla on täällä, tänä iltana täysi paimenlaukku hunajaa, ja minä aion panna sitä Jeesus Kristuskivelle, ja te lampaat saatte nuolla sitä, ja takuulla te saatte jotakin. Siis, me emme pane sitä minkään kirkkokunnan päälle, me panemme sitä siihen, mihin se kuuluu Kristuksen, ikiaikojen kallion päälle; siitä sitä nuollaan. Kun te nuolette sitä, te saatte taatusti siitä jotain. Siis, alkakaa nuolla pian. Katsokaa, miten sairaudet alkavat kadota, kun te nuolette tuota hunajaa Jumalan Jeesus Kristuskalliosta, joka on Sana kalliosta. Katsokaa, mitä tapahtuu.

33 Se, mitä me tarvitsemme tänään, mitä seurakunta tarvitsee tänään, on kunnon vanhanaikainen Pyhän Hengen herätys. Meidän pitää saada tuli takaisin. Ja ainoa paikka seurakunnissa, missä on tulta, on pannuhuone [kellarissa]. Pitää paikkansa.

Kun olin pikkupoika, minä ja veljeni olimme kerran pihalla; näimme suokilpikonnan. Me indianalaiset tiedämme, millaisia ne ovat: kävelevät hassusti; ja me pikkupojat ajattelimme: ”Onpa hassun näköinen otus.”

Minä sanoin: ”Otetaan kiinni se.” Ja heti, kun me menimme siihen, se vetäytyi kuoreensa.” Se toi mieleeni, kun ihminen torjuu evankeliumin; no, nuo onnettomat sammalselät vetäytyvät kuoreensa: ”Oi, minä en siihen usko; ihmeiden aika on ohi.”

”Ai, ovatko?”

Minä sanoin: ”Minä hoidan sen.” Menin ja hain itselleni pitkän vitsan, pätkäisin sen ja hutkin otusta sillä. Sillä ei ollut mitään vaikutusta; se vain makasi siinä. Ei niitä kannata hakata; pitää paikkansa; näin on.

Sanoin: ”Minä hoidan sen”, ja vein sen joelle ja pistin sen veteen. Ainoastaan muutama kupla nousi pintaan, siinä kaikki. Veljet, ihmiset voidaan kastaa kasvot eteenpäin, taaksepäin, mihin päin tahansa, se ei vai-

kuta hitustakaan. Aivan niin; kyllä.

Tiedättekö, miten minä sain sen kävelemään? Laitoin pienet tulet ja panin tuon vanhan veikon siihen päälle. Silloin se käveli. Näin on. Kyllä.

Se, mitä seurakunta tarvitsee tänä iltana, on vanhanaikaisen kunnon Pyhän Hengen kaste, niin se lähtee liikkeelle Jumalan hyväksi, jos ihmiset vain saadaan valkean päälle. Pitää paikkansa.

34 Miten Jumala raivasikaan tietä! Kaikki hänen ihmeensä, ja sitten tultiin Kadesiin. Oi, tässä on niin paljon asioita, joita pitäisi käsitellä, mutta aika ei salli sitä. Me haluamme rukoilla sairaitten puolesta ihan pian.

Kun tultiin Kadesiin, tuomioistuimen eteen, tuli koetuksen hetki. Siksi, minä haluan, että te huomaatte tämän, että suurten ihmeiden ja kaiken jälkeen, oltiin valmiita menemään ottamaan maa haltuun. Ja kun tuli koetuksen hetki, ihmiset pelkäsivät mennä.

Ja minusta, veljet, nykyään, se mistä seurakunnalla loppujen lopuksi kiikastaa on sen suuret tohtorit ja teologit. Minä uskon, seurakunnan koetuksen aika on koittanut.

Ja juuri ennen, kuin oltiin pääsemässä perille, sinne lähetettiin 12 vakoojaa; ja he palasivat sieltä; ja palatessaan 10 vakoojista sanoi: ”Voi, maa on hyvä”, ja kaksi sanoi: ”se on hyvä.” On sanottu, että he olivat leikanneet mukaansa viinirypäleterttuja, joita kaksi miestä sai kantaa, ja he sanoivat: ”maa vuotaa maitoa ja hunajaa.”

Minä voin hyvin kuvitella, että sen olleen oikein hyvä syötti, ettekö tekin? Aamen. Viiniä, maitoa ja hunajaa sekoitettuna keskenään; millaisia vitamiineja; enemmän kuin missään apteekissa voi olla; takuulla.

35 Miehet sanoivat: ”Maa vuotaa maitoa ja hunajaa”, mutta kymmenen heistä sanoi: ”Voi, mutta veljet, emme me pysty siihen; maa on ympäröity muureilla; mahdotonta. Kirkkokunnat ovat niin korkeita, kuulkaa, emme me pääse niiden läpi.”

Mutta eräs pikkukaveri tiesi, mistä puhui; kaksi vakoojista: Joosua ja Kaaleb sanoivat: ”Me pystymme valloittamaan sen.” Aamen. Niin asia on tänään.

Kun sanotaan: ”Voiko meillä olla yhteiskristillinen, vanhanaikainen, pyhitetty Pyhällä Hengellä täytetty herätys?” Varmasti voi. Voiko meillä olla jumalallista parantamista? Varmasti voi. Voiko meillä olla jumalallista parantamista presbyteriaani-, metodisti-, luterilaisessa ja baptistiseu-

rakunnassa? Varmasti voi; Jumala sanoi niin. Nuo miehet katselivat olosuhteita ja Kaaleb ja Joosua katsoivat Jumalan sanaan. Siinä se ero oli.

Ja jos sinä katselet ympärillesi olosuhteisiin, sinä pyörryt. Mutta jos käännät silmäsi pois olosuhteista ja katsot siihen, mitä Jumala on asiasta sanonut… No, sinä sanot: "Veli Branham, lääkäri sanoi, että minulla on syöpä."

No, kyllä, pitää paikkansa, mutta Jumala sanoi: "Minä olen Herra, joka parannan sinut." Siis, mitä te siihen sanotte?

36 Siis, Mooses johdatti tuota israelilaisten joukkoa: yli kahta miljoonaa, 40 vuotta autiomaassa. Miten monta vauvaa syntyi joka yö? Kuinka monen ihmisen jalka murtui ja kaikkea muuta, heidän matkatessaan? Sairauksia ja tauteja heidän keskuudessaan… Ja kun hän toi heidät pois Egyptistä, niin heimoissa ollut yhtäkään kompastelevaa. [Ps. 105:37] Voi, ettekö te – jotkut teistä lääkäreistä täällä, tänä iltana, haluaisi tutkia sitä lääkepakkia, ja selvittää, mitä se sisälsi; millaisia reseptejä hän antoi kaikille ihmisille? Miten tohtori Mooses suoritti ne kaikki jokaöiset käynnit synnytyksissä – ja kaikki nuo vanhat ja kärsivät ja kaikki… miten hän sen teki? Haluaisitteko te tutkia tohtori Mooseksen lääkepakkia? Kuinka moni haluaisi nähdä sen; näyttäkääpä kätenne? Selvä. Käännettäänpä se nurin ja tutkitaan, mitä se sisälsi.

Tässä on hänen reseptinsä; minä löysin sen: "Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun sairautesi." [2. Moos. 15:21 ja Ps. 103: 3] Ja kaksi miljoonaa ihmistä teki 40 vuoden matkan ilman, että olisi ilmaantunut yhtäkään heikkoa [kompastelevaa KR33] Halleluja! Jumala elää yhä ja hallitsee, ja hän on yhä Jumala. Hän on yhtä paljon Jehova tänä iltana kuin hän oli Jehova silloin; aamen.

37 Palatkaa takaisin. Jumala johdattaa rakkaita lapsiansa. Oi, minä vihaan lopettaa nyt, mutta minun on keskeytettävä; mutta uskotteko te, että Jumala johdattaa lapsiansa? Hengen johdattamia, Hengen täyttämiä… Miksi sinä tulit tänne? Mistä syystä sinä olet täällä tänä iltana? Tullaksesi nähdyksikö? Et varmasti tähän kuumaan huoneeseen, et varmastikaan. Sinä tulit tänne yhden asian takia. Pyhä Henki johdatti sinut tänne. Jumala johdattaa jopa omien eläintensä elämää. Uskotteko te sen?

Vähän aikaa sitten täällä; ehkä te olette kuulleet siitä – lehdistä. Minä rakastan villieläimiä; istuskelin kuistillani saarnaajaoppilaitteni, "nauhapoikien" kanssa; herra Mercier ja herra Goad – ; he tulivat tapaamaan minua viime heinäkuussa ja me keskustelimme; istuimme kuistilla ja jut-

telimme, eräänä varhaisena aamuna, ja tietä pitkin tuli opossumi. Ja se laahusti siinä pitkin ja poikin ja meni siitä neljän talon ohi , joilla ei ollut aitaa eikä portteja ja tuli meidän pihaamme, joka oli aidattu ja jossa oli portti, ja kääntyi pihaan. Kaikki, jotka tietävät jotakin eläimistä, ovat opiskelleet, opossumi on päivällä sokea; ne mouruavat öisin. Ja minä sanoin: "Katsokaapa sitä; sillä on ehkä rabies." Ja minä…

38 Herra Wood, kirjani myyjä, oli ollut pihalla haravoimassa, hän oli pihassa ja harava lepäsi maassa, ja minä otin haravan ja menin ja hosuin sillä opossumia ja sanoin: "Siis, minä luulen; voi, sen oikea olka oli ihan murtunut, murskana; koirat olivat purreet sitä tai sitten auto…" Ja toivon, ettei teille tule huono olo tästä, mutta sillä oli joka paikassa matoja, ja vihreitä raatokärpäsiä. Minä sanoin: "Voi, vanha raukka on kuolemaisillaan."

Ja minä satuin huomaamaan, kohottaessani haravaa, ja eläin oli… yleensä ne "leikkivät kuollutta", mutta, kun minä nostin haravan, se lähti kohti taloa. Minä panin taas haravan sen päälle; lehtiharavan; ja minä huomasin, että sillä… Maailmassa on kaksi eläintä, jolla on pussi: kenguru ja opossumi. Ne kantavat pienokaisiaan siinä pussissa. Ja kun sen pussi kääntyi nurin, sillä oli 9 pientä, tämän pituista, karvatonta opossuminpoikasta.

39 Päivää sitä ennen, Leo ja Gene ja minä keskustelimme; yhdessä lehdessä oli, että joku värillinen, kaunis tyttö oli saanut lapsen, aviottoman lapsen. Hän oli käärinyt sen viltin sisään ja pani narun siihen ympärille, ja tukehdutti lapsen kuoliaaksi; vei sen taksilla sillalle ja tipautti sen jokeen; ja viranomaiset ottivat hänet kiinni. Ja me juttelimme siitä, miten raakaa se oli; ja minä sanoin: "Tämä älytön opossumiemo on parempi äiti kuin tuo äiti oli." Juuri niin; sillä oli enemmän moraalia kuin sillä naisella.

Ja me siis juttelimme, ja herra Wood ja rouva tulivat paikalle, ja herra Gilmore tulivat paikalle ja me keskustelimme asiasta. Heti, kun minä annoin sen nousta, se lähti taloa kohti niin kovaa kuin vain pääsi; ja minä sanoin: "Katsokaa, sillä oli ehkä vain noin 30 minuuttia elinaikaa, mutta se käytti nuo 30 minuuttia taistellakseen noiden pikkuisten eloonjäämisen puolesta, ja tuo nainen halusi hukuttaa omansa.. Se on todellista äidinrakkautta", minä sanoin.

40 Sitten tuo vaivainen otusparka tuli oikopäätä portailleni ja kömpi ylös; se oli aivan lopussa. Minä menin ja tökkäsin sitä; sanoin: "Se on

kuollut", ja minä näin sen sen jälkeen kun olin vähän tökännyt sitä; minä sanoin: "Ei siinä enää ole elämää."

No, rouva Wood… herra Woodin vaimo on jonkinlainen eläinlääkäri; hän seisoi siinä ja sanoi: "Siis, Veli Branham, ainoa, mitä sille voi tehdä, on tappaa se ja tappaa nuo pienet opossumit. Ne ovat liian pieniä; ja niiden suu on vielä pyöreä; ei siihen voi panna tuttipulloa. Älä anna niiden kärsiä", hän sanoi – ja nuo pikkuiset opossumit yrittivät imeä sitä kuollutta emoansa.

Ja minä sanoin: "Voi, aika ikävää – tappaa se?" minä sanoin.

Hän sanoi: "Kyllä."

"Voi", minä sanoin, "en minä pysty tappamaan sitä."

"Siis, mikset?"

"An tiedä", minä sanoin.

Hän sanoi: "Sinähän olet metsämies."

"Kyllä, mutta minä en ole tappaja; minä en vain jotenkaan pysty tappamaan sitä."

Hän sanoi: "No, annetaan mieheni, Banksin tappaa se; hae jokin pyssyistäsi ja tapa se."

Ja minä sanoin: "Minä en vain voi tehdä sitä; en tiedä miksi."

Hän sanoi: "Sinäkö annat tuon otusparan lojua tuossa kuumassa auringossa koko päivän noin, ja nuo pikkuiset imevät siitä maitoa ja kuolevat tuolla tavalla?"

Minä sanoin: "Sisar Wood, minä tiedän, että sinä olet oikeassa, mutta minä en vain pysty tekemään sitä."

41 Ja koko päivä oli ollut raskas – talon liepeillä; ihmisiä tuli; ja sinä iltana herra Wood tuli sanomaan: "Siis, Billy, sinun pitää lähteä pois ja vähän levätä; niinpä hän ja hänen vaimonsa ja minä ja minun vaimoni kävimme vähän ajelemassa. Ja minä… Me ajoimme melkein yhden pikkukoiran päälle; ja minä sain Woodsin pysäyttämään ja kävin poimimassa sen; se oli kapinen, täynnä kärpäsiä ja täitä.

Ja minun vaimoni sanoi: "Sinä kai aiot pitää sen, vai?"

Minä sanoin: "Kyllä rouva."

"Voi", hän sanoi: "Tapa se koira, rakkaani. Tuo otus voi… se kuolee joka tapauksessa."

Minä sanoin: "Minä aion rukoilla sen puolesta. Se on pikkuinen; sen

kuuluisi elää; siinä ei ole mitään vikaa", minä sanoin. Se on nyt upea hieno collie. Siis, ymmärrättehän, Jumala tekee sellaista, varmasti tekee.

42 Sitten, kun me palasimme sinä iltana noin seitsemän maissa, minä napsautin valot päälle ja me huomasimme, että siellä se opossumiemo makasi pitkällään.

Veli Wood sanoi: "Siis, nyt, veli Branham, sinä olet metsästänyt riittävästi opossumeja tietääksesi, että kun aurinko laskee, jos tuo opossumi ikinä tulee nousemaan, se nousee silloin." Ja te tiedätte sen myös, te harvat ihmisistä, jotka tunnette opossumit. Wood sanoi: "Silloin sen pitäisi nousta." Mutta hän sanoi: "Se ei kyllä enää ikinä nouse; se on kypsä."

Minä sanoin: "Luulisin…" – kastetta oli tullut joka puolelle ja nuo pienet opossumit yhä imivät.

Sisar Wood sanoi: "Annatko sinä niiden kärsiä tuolla tavalla?"

Ja minä sanoin: "En tiedä, sisar Wood, minä en pysty tappamaan niitä."

Billy tuli paikalle; oli ollut kalassa jossain, ja tuli noin yhden maissa valaisi niitä lampulla; siinä ne vain makasivat.

43 Minä ajattelin koko yön tuota opossumiparkaa. Lähdin seuraavana aamuna ulos. Minulla on pieni tytär; hän on 10-vuotias ja hän näki aivan hiljattain ensimmäisen näkynsä; tosi hengellinen lapsi. Ja minä näin, kun hän lähti kuistilta pyjamassaan; kello oli noin puoli 7 aamulla. Minä lähdin ulos ja katsoin sivulleni ja siinä se makasi, oven edessä pitkällään, ja nuo pikkuiset yrittivät yhä imeä. Becky sanoi: "Onko se kuollut?"

"En tiedä, kultaseni", minä sanoin.

Hän sanoi: "Isi, mitä sinä aiot tehdä tuolle opossumiemolle?"

Ja minä sanoin: "Kulta, en tiedä, mene takaisin nukkumaan, rakas. On liian aikaista olla ulkona", sanoin.

Hän sanoi: "Isi, minä olen ajatellut tuota opossumia koko yön."

"Niin minäkin", sanoin.

Ja hän sanoi: "No, mitä sinä aiot sen kanssa tehdä; annatko veli Woodin tappaa sen?"

Sanoin: "En, rakas, minä en voi. Mene sinä takaisin nukkumaan nyt."

44 Ja minä menin ja tökkäsin sitä ja näytti siltä, ettei se liikkunut. Ja mi-

nä koetin vähän ja näin, että se oli kaikesta huolimatta vielä hengissä. Mutta sen iso tassu oli aivan turvoksissa ja siinä oli matoja ja kärpäsiä joka puolella; ja minä sanoin: "Otusparka." Sitten palasin sivuhuoneeseen; omaan makuusoppeeni. Minä olen siellä, kun ihmiset tulevat rukoiltavaksi – minä hieroin päätäni tällä tavalla, ja ajattelin: "Siis mitähän minä tekisin tuon opossumin kanssa. Jotakin minun pitää tehdä; harmi.

Ja jokin… Siis, minä en tiedä, miten te tätä uskotte, se on teidän ja Jumalan välinen asia – minä kuulin jonkin sanovan: "Siis, se on odottanut ovellasi 24 tuntia, niin kuin todellinen lady. Sinä saarnasit siitä eilen ja otit sen aiheeksesi ja sanoit, että se on todellinen äiti; se haluaa kasvattaa lapsensa. Ja minä olen makuuttanut sitä ovellasi 24 tuntia, etkä sinä ole sanonut mitään koko asiasta."

"No", minä sanoin, "en tiennyt; mitä sinä tarkoitat?"

"Se tuli tähän rukoiltavaksi; se odottaa vuoroaan."

Minä sanoin: "Siis, minä en tiennyt, että se tuli…" Ajattelin: "Mikä minua oikein vaivaa; puhunko minä itsekseni?" No, minä ajattelin: "Mitä tämä on?" Ja minä tunsin, Pyhän Hengen läsnäolon. Avasin oven ja menin pihalle ja seisoin opossumin vieressä; sanoin: "Taivaallinen Isä…" Becky katsoi sitä; minä sanoin: "Taivaallinen Isä, minä olen ollut liian tyhmä ymmärtääkseni, että sinä, jumalallisessa armossasi…" Minä sanoin: "Siis, hetkinen; kyllä; sinä tunnet taivaan linnut; sinä tiedät kaiken; sinä tunnet kaikki… ja… no… siinä tapauksessa tämä opossumi tietää jumalallisesta parantamisesta enemmän kuin monet saarnaajat. Tässä se nyt on." Ja minä tiedän, ettei sillä ole sielua, ja se rohkaisi minua. "Sinä käskit minua rukoilemaan sairaitten puolesta ja olen nähnyt useita kertoja, että sairaita ihmisiä on johdatettu; mutta ajattelitko sinä noin paljon sitä, kuinka tuo opossumi arvosti itseään lastensa hoitajana, että sinun oli pantava Pyhä Henki tuomaan sen tänne, vaikka sillä ei ole mitään sielua; se on vain mykkä elukka, ja se tuli ja makaa tuossa emona, kuolevana odottamassa omaa vuoroaan, että sen puolesta rukoiltaisiin? Jumala, anna minulle anteeksi, että olin niin tyhmä. Siis, taivaallinen Isä, minä rukoilen, että jos on niin, että sinä parannat tuon opossumin; minä pyydän sitä Jeesuksen nimessä, jos sinä lähetät tuon onnettoman otuksen maantieltä, tai missä sitä sitten purtiinkin, ja se makaa nyt tuolla… ja se haluaa kasvattaa lapsensa, ja sinä lähetit sen tänne rukoiltavaksi – johdatit sen tänne; siis, minä olen pahoillani että en ymmärtänyt sitä. Siksi, minä rukoilen, että se paranisi Jeesuksen nimessä", minä sa-

noin.

Ja sen enempää en sanonut, opossumi kääntyi ympäri, katsoi minua, poimi nuo yhdeksän pientä poikastaan, pani ne tällä tavalla takaisin syliinsä, katsoi ylös minua kuin sanoakseen;"Kiitos, kiltti herra." Nosti häntänsä pystyyn ja saman tien tielle ja siitä metsään niin kovaa kuin pääsi. Näin se on…

45 Sanomalehdissä on siitä ollut artikkeleita. Kaikissa paikoissa… meidän paikallislehtemme kirjoitti siitä; aikakauslehdet ovat kirjoittaneet siitä. Ihmiset, Saksasta ovat kirjoittaneet minulle ja sanoneet: "Veli Branham, rukoile minun puolestani niin kuin rukoilit sen opossumin - ." Kuunnelkaapa; jos Jumala voi johdattaa mykkää elukkaa, miten paljon enemmän hän voi johdattaa teidät tänne? Takuulla. Meidän pitäisi ymmärtää Jumalasta enemmän kuin jokin mykkä elukka, jos olemme Pyhällä Hengellä täytettyjä, syntyneitä uudesti – kun Jumala tekee työtään omassa luonnossaan ja tuo esiin merkkejä.

No, katsotaanpa sorsia. Ne tulevat pohjoisesta. Ne menevät etelästä ylös pohjoiseen ja munivat siellä ja hautovat niistä poikasia. Ne eivät ole olleet ikinä muualla kuin tuolla lammella. Kun ensimmäiset pakkaset tulevat, niin jo lähdetään lammelta, vuorten yli, pakkanen… Kun minä käyn metsällä pohjoisessa, talvisaikaan, syksyisin, syyskuun tietämillä, kun ensimmäiset pakkaset tulevat vuorten huipuilta, tuo kylmä henkäys puhaltaa, niin tiedättekö mitä? Siellä joukossa on vanha, iso, valittu urossorsa. Ja se ryntää lammen keskelle, ja nostaa nokkansa ilmaan, ja töottää neljä – viisi kertaa, ja jokainen lammen sorsa tulee sen luokse. Kyllä; sorsat tuntevat johtajansa, mutta ihmiset eivät. Ja tuo vanha sorsa on syntynyt tuolla lammella, mutta se nousee empimättä tuolta lammelta ja lähtee Louisianan riisipelloille niin suoraan kuin vain voi. Sitä nimitetään vaistoksi! Siis, jos… Meillä pitäisi olla tuollainen sorsien aisti. Jos Jumala on antanut sorsille vaiston, joka vie ne pois vaaroista, miten paljon ennemmin hän antaa ihmiselle Pyhän Hengen viemään hänet pois vaaroista. Kyllähän me yhtä paljon ymmärrämme kuin sorsa. Sillä Pyhän Hengen kaste…

46 Mutta, ongelmana on, veljet, että Jumala tekee merkkejä ja näyttää ihmeitä ja me nojaudumme taaksepäin ja kummastelemme, sopiiko se yhteen meidän teologiamme kanssa. Siitä syystä hän ei voi johdattaa meitä nykyään; ja siitä syystä, me kävelemme ympyrää, kuten Israel käveli – 40 vuotta. Meidän pitää jälleen lähteä seuraamaan Pyhää Henkeä,

ja tulipatsasta, ja astua Jumalan lupauksiin. Jokainen Raamatun jumalallinen lupaus kuuluu teille, ja se on teidän henkilökohtaista omaisuuttanne, jos te uskotte siihen. Aamen. Uskotko sinä siihen tänä iltana, ystävä; koko sydämestäsi? Jumala johdattaa, hän jopa osoittaa mykkien elukoiden kautta omaa rakkauttaan luotujaan kohtaan. Hän rakastaa sinua enemmän kuin tuota mykkää elukkaa; miten paljon enemmän sinä olet kuin tuo mykkä elukka? Miten paljon enemmän Jeesus kuolikaan sinun puolestasi, kuin tuon mykän elukan puolesta. Ja hän haluaa parantaa sinut.

Hän… se opossumi ei edes ontunut jalkaansa; se vain käveli pois kuin ei mitään, täysin normaalina ja terveenä. Voi tavaton, kun me vain ajattelemmekin Jumalan rakkautta ja Jumalan ylivertaisuutta, miten Jumala tekee kaikki asiat, ja johdattaa meitä.

47 Siis, hän on täällä tänä iltana; hän on täällä tuodakseen esiin siunauksiaan; hän on täällä osoittaakseen voimansa; hän rakastaa voimansa osoittamista. Hän ahdistaa lapsensa nurkkaan voidakseen osoittaa oman voimansa, oman rakkautensa. Miten se eroaakaan tämän päivän trendistä, joka sanoo: ”Jumala järjestää teille sairauksia pannakseen teidät makaamaan kärsivällisinä…” Jos asia olisi niin, niin siinä tapauksessa Kristus mitätöi oman tehtävänsä, kun hän paransi sairaat. Siis, ei hän tehnyt sitä. Jumala ottaa teiltä sairauden pois… Joskus hän sallii sairauden tulla parantaakseen teidät osoittaakseen teille rakkauttaan. Näin on. Hän voi tehdä niin, jos te lähdette pois hänen tahtonsa tieltä.

48 Siis, jos Jumala tulee tänä iltana ja osoittaa voimaansa, uskotteko te kaikki häneen – kaikki teistä? Rukoillaan.

Meidän taivaallinen isämme; kun me tiedämme, että hetki alkaa olla myöhäinen, se saa meidät hermoilemaan ja kun me tiedämme, että ihmisien pitää ajaa satoja maileja; ja hetki alkaa olla käsillä. Kokoukset loppuvat, Herra ja tänä iltana täällä, joka puolella istuu monia sairaita; oi Kristus, minä rukoilen, että sinä saisit heidän uskonsa kohoamaan sinun luoksesi juuri nyt. Parantukoot tänä iltana jokainen heistä, suurimmasta pienimpään, nuorimmasta vanhimpaan, vaikeimmista sairauksista kärsivistä, vähäisimmistä vaivoista kärsiviin.

Suo, Herra, että sinun Pyhä Henkesi levittäisi siipensä nyt, kuten ennen tähän rakennukseen valaistakseen, kun ollaan tämän kokouksen viimeisissä hetkissä, että usko nousisi tässä paikassa niin, että ihmiset tietäisivät, että sinä elät, vallitset ja hallitset. Suo se, sillä me pyydämme si-

tä Jeesuksen nimessä; aamen.

49 Minä inhoan sitä, että aika tai kiire ja niin edelleen, painaa päälle, mutta meidän on hiljennyttävä tämän parantamiskokouksen takia. Nyt, ystäväni, minä rakastan teitä, minä haluan sanoa teille "näkemiin" nyt, jos Pyhä Henki tulee, minä en kykene tekemään sitä myöhemmin, koska se saa minut heikoksi; ja minä sanon veljilleni, että he antaisivat minun seistä jonossa niin kauan kuin on – kun minussa tänä iltana vielä henki pihisee rukoillakseni niin monen jonossa olevan ihmisen puolesta kuin vain pystyn tänä iltana. Minulla on ollut muutamia päiviä; minulla on lapsen siunaus seurakunnassa sunnuntaina, ja sitten lähden kristittyjen liikemiesten luo, en parantamiskokoukseen, vaan puhumiskokoukseen. Sitten lähden Kanadaan viemään sanaa eräälle naiselle, joka 8 vuotta sitten, neljissäkymmenissä, minä näin, että hän tulee saamaan lapsen. Minä sanoin hänelle; hän odotti vuosia; viisi tai kuusi vuotta. Hän alkoi jo epäillä; hän on nyt 53-vuotias. Hänen lapsensa tulee syntymään ensi kuussa. Jumala ei koskaan valehtele. 53-vuotias; ymmärrättekö? Minä en ole koskaan nähnyt tämän menevän vikaan, eikä se tule koskaan menemäänkään. Minä erehdyn, minun sanani voivat raueta tyhjiin; minä olen ihminen, mutta kun Jumala sanoo jotakin, se asia on päätetty lopullisesti ikuisesti. Siis, se on Raamatussa; te ehkä sanotte: "Sehän kirjoitettiin vuosia sitten." Mutta hänen sanansa on yhtä totta tänä iltana kuin se oli silloin, kun hän puhui sen, ennen maailman perustamista.

50 Siis, onko täällä joku, joka on aikaisemmin ollut jossakin minun kokouksistani? Nostaisitteko kätenne hetkeksi? Kiitos. (Ja suokaa anteeksi, että minä join tässä teidän edessänne) – mutta minä haluan teille ensikertalaisille sanoa tämän: "Haluaisitteko te nähdä Jeesuksen – siis te ensikertalaiset, jotka eivät ennen… Haluaisitteko te nähdä hänet? Haluaisitteko? Siis, jos hän ei ole kuollut, miksi me emme näe häntä, vaikka hän sanoi, että me näkisimme hänet? "Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te saatte nähdä minut; sillä minä tulen olemaan teidän kanssanne maailman loppuun asti." Pitääkö paikkansa? No, miksi me emme näe häntä?

Hän sanoi: "Niitä samoja tekoja, joita minä teen, tulette tekin tekemään"; ja mitä hän teki? Väittikö hän olevansa parantaja? Ei. Mitä hän sitten teki? Hän ei koskaan sanonut… Johannes 5:19:ssa hän sanoi: "Totisesti, totisesti, poika ei voi tehdä mitään itsestään…" Kuinka moni tietää, että hän sanoi niin? Kuinka moni on lukenut sen? "Minä en voi it-

sestäni tehdä mitään, vaan ainoastaan sen, mitä Isä minulle näyttää… mitä Isä näyttää minulle, sen minä teen." Siis, Jeesus ei omien sanojensa mukaan, silloin tehnyt mitään ennen kuin hän näki näyn. Kuinka moni uskoo, että se on totta sanokoon: "Aamen." Hän näki näkyjä, ja mitä näky käski, sen hän teki.

51 Siis, hänen palvelustehtävänsä alkuaikoina; minä otan yhden kohdan, joka koskee koko hänen tehtäväänsä. Hän saarnasi ja eräs Filippus-niminen mies lähti siitä tapaamaan ystäväänsä Natanaelia; löysi hänet, toi hänet sinne, kaukaa vuorten takaa. Kun hän tuli Jeesuksen luo, Jeesus sanoi: "Katso oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä."

Hän sanoi: "Mistä sinä minut tunnet, rabbi?

Jeesus sanoi: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, minä näin sinut viikunapuun alla."

Filippus sanoi: "Sinä olet Jumalan Poika."

Jeesus sanoi: "Uskotko sinä, koska minä sanoin niin? Sinä saat nähdä suurempia asioita", hän sanoi.

Kun Jeesus oli täällä maan päällä, hän kykeni… Ihmiset saattoivat koskettaa häntä. Siis, monet ihmiset koskivat häntä, eivätkä parantuneet, mutta ne, jotka koskettivat häntä… eräs nainen, yhtenä päivänä meni… ja Jeesus sanoi: "Kuka koski minuun?"

Kaikki kielsivät; "ei sinua kukaan koskettanut."

Jeesus sanoi: "Siis, joku koski minua, koska (minua alkoi heikottaa) minusta lähti voimaa." Hän katseli ympärilleen kunnes keksi naisen, kertoi hänelle, että hänen verenvuotonsa oli loppunut.

52 Nainen kaivolla; miten Jeesus istui siellä ja puhui hänelle… se oli se samarialainen nainen. Siis, juutalaiset tunnistivat hänet Jumalan Pojaksi, koska hänellä oli voima nähdä näkyjä sen mukaan, miten Isä käski häntä tekemään. Siis, hän ei tehnyt yhtäkään ihmettä itsessään. Hän sanoi, ettei hän tee mitään, ellei Isä näytä hänelle ensin. Kuinka moni tietää, että siitä on sananpaikka? Joh. 5:19. Ei yksikään profeetta eikä kukaan muukaan Raamatussa tehnyt mitään, ellei Jumala näyttänyt heille ensin.

Ja siis, "tekoja, joita minä teen, tulette tekin tekemään; suurempiakin, sillä minä menen Isäni tykö; vielä hetki, niin maailma ei enää näe minua, silti te näette minut." Sana "maailma" tarkoittaa uskottomia, he eivät näkisi. Hän sanoi, että "te tulisitte näkemään minut, sillä minä tu-

len olemaan teidän kanssanne." Ja hän lupasi olla me*issä* maailman loppuun asti.

53 Siis, Raamattu sanoo, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti; Hepr. 13:8. Uskotteko te sen? No sitten, jos hän on sama, hänen on noudatettava samoja periaatteita; hänellä on oltava sama voima; hänen on oltava joka suhteessa sama, ruumista lukuun ottamatta. Pitääkö paikkansa, sillä Jumala nosti kuolleista hänen lihallisen ruumiinsa; hän istui Jumalan oikealla puolella, ja lähetti maahan Lohduttajan, joka on Kristus, uudelleen… [nauhassa tyhjä kohta] …täynnä Pyhää Henkeä palvellakseen seurakuntaansa. Ja Raamattu sanoo, että Jumala on asettanut joitakuita seurakuntaan; ensin lähetyssaarnaajia, toiseksi profeettoja, opettajia, evankelistoja, paimenia, ja sitten kaikki nuo yhdeksän seurakunnan hengelliset lahjaa korottavat Jumalaa ja yhdistää [/kokoaa] seurakunnan… Siis, jos Jumala ei kuole – ei ole kuollut…

54 Siis, jos minä lähden Ganges-joelle, tai johonkin muuhun pakanamaahan, jossa pakanoita on miljoonia ja miljoonia enemmän kuin kristittyjä… mutta jos minä menen, sanotaan vaikka Buddhan pyhäkköön, hän kuoli noin 2500 vuotta sitten, ja jos minä menen hänen hautansa ohi… ja Japanissa, jonne on tehty hänen valtava 30 tai 40 jalan kokoinen patsaansa, jolla on isot rubiinisilmät, joka on tuhansien ja kymmenientuhansien dollarien arvoinen, ja se on rakennettu hänen seuraajiensa hampaista ja hiuksista: Buddhan patsas. Jos minä menisin tuonne pyhäkköön tai haudalle, hän lepää siellä haudassa.

Jos minä käyn Muhammedin pyhäkössä… se, islam on suurin ja suosituin uskonto maailmassa; lyö laudalta monin, monin verroin, ja jos minä menen Muhammedin haudalle, siellä on seissyt valkoinen hevonen melkein 2000 vuotta; sitä vaihdetaan 24 tunnin välein odottamassa hänen ylösnousemustaan. Hän on kuollut ja haudassa. Mutta on yksi ainoa uskonto, jolla on elävä Jumala, ja se on kristinusko. Siis, jos me tunnemme asian ainoastaan teologiselta pohjalta, miten paljon lohtua tee voitte antaa ulkopuolisille ihmisille, sillä tavalla kuin ihmiset tekevät? – luetaan, annetaan ihmisille… mutta Jeesus…

55 Kuten eräs muslimi sanoi tohtori Reidhaheadille… hän sanoi: "Etkö sinä jo voisi hylätä tuon iänikuisen kuolleen profeetan, ja ottaa vastaan kuolleista nousseen Herran Jeesuksen?"

Hän vastasi: "Mitä sinun Herra Jeesuksesi kykenee tekemään enemmän kuin minun kuollut profeettani? He molemmat kirjoittivat kirjoja,

lupasivat kuoleman jälkeisen elämän, ja me uskomme siihen", hän sanoi.

Hän sanoi: "Mutta meidän Jeesuksemme nousi kuolleista."

Hän vastasi: "Nousiko? Haluaisinpa nähdä, kuinka sinä todistat sen."

"No, me olemme onnellisia ja iloisia, meillä on Henki sydämessämme."

Hän sanoi: "Kuunnelkaapa herra; islam voi tuottaa aivan yhtä paljon psykologiaa kuin kristinusko." Se pitää paikkansa; ja se on totta; kyllä, mutta kuunnelkaa: mies sanoi tälle kristitylle: "Muhammed ei luvannut mitään, kun hän on kuollut – siis, vaan vain elämän kuoleman jälkeen, mutta teidän Jeesuksenne lupasi, että teidän opettajanne tulevat tekemään samaa mitä hän. Siis, näyttäkää minulle, kun te teette samaa, niin me uskomme, että Jeesus nousi kuolleista. Siihen asti, hän ei ole sen enempää kuin meidän profeettamme", hän sanoi.

56 Mutta, kiitos Jumalalle, valo loistaa; Jeesus on noussut kuolleista. Hän on täällä tänä iltana ja tekee samaa, mitä hän teki ollessaan täällä maan päällä, tai sitten minä olen väärä hänen ylösnousemuksensa todistaja. Siinäpä haastetta kylliksi, eikö vain? Väärä hänen ylösnousemuksensa todistaja…

Minä olen tässä, täällä rukoushuoneessa istuu monia tuhansia ihmisiä ja arvostelijoita ja epäilijöitä ja ateisteja ja kaikenlaisia muita; ja täällä istuu myös paljon pyhiä; mutta, älkää pelätkö, koska Jumala sanoi niin ja sillä selvä. Tämä on joko totta, tai sitten valhetta. Jos tämä on valhetta, minä en halua olla asian kanssa missään tekemisissä. Jos jokainen sana ei tässä ole innoitettu, minä en halua olla sen kanssa missään tekemisissä; silloin minä en tietäisi, mikä on oikein, ja mikä ei, mutta minä tiedän, että tämän joka sana on innoitettu ja te voitte ripustaa sielunne minkä tahansa sen osasen varaan, ja Jumala tulee kunnioittamaan sitä.

57 Siispä, jos hän tulee paikalle tänä iltana ja tekee samoja asioita tällä lavalla, kuin hän teki ollessaan täällä maan päällä, ottaisiko jokainen täällä hänet ilolla vastaan? Tekisittekö sen ja nostaisitteko kätenne ja sanoisitte: "Minä ottaisin hänet ilolla vastaan"?

Meidän taivaallinen Isämme, nyt minä olen puhunut sinulle ja minä rukoilen, että sinä tulisit puhumaan palvelijallesi, että minä olen puhunut ihmisille totta. Siksi, jos me palaamme tänne vuoden kuluttua, ja täällä istuu monia ihmisiä, ja ehkä minä itse, en enää ole täällä vuoden

päästä – ehkä ei ole näin suurta yleisöä… ja sitten tuomiolla ihmisillä ei ole mitään veruketta; heidän on todistettava, että ovat nähneet omin silmin Raamatun elävän jälleen. Siksi minä rukoilen, että sinä soisit tämän, ei siksi, että me olisimme sen arvoisia; me tunnustamme oman arvottomuutemme,

ja Isä, minä rukoilen, että sinä soisit halvan palvelijasi alistua ja antautua niin, että Pyhä Henki voi saada otteen, ja suo jokaisen palvelijasi tässä rakennuksessa luovuttaa itsensä niin, että Pyhä Henki puhuisi yleisölle ja parantaisi sairaat ja kärsivät, pelastaisi kadotetut, sillä me pyydämme tätä Jeesuksen nimessä, aamen.

58 Siis, me kysymme teiltä nyt, onko joukossa arvostelijoita; tässä on kyse jumalallisesta lahjasta, ei minusta, ja jos täällä on joku arvostelija, minä pyydän, ettet sinä enää jäisi tänne rakennukseen; minä en ole vastuussa, ja jos sinun pitää lähteä, lähde seuraavien 15 – 20 minuutin aikana. Älkää kuljeksiko ympäriinsä. Tehdään tästä yhdessä todellinen Jumalan läsnäolon ilta, ja jos Jumala kunnioittaa meitä nyt, minä en… minä en tähän kykene, minun on pyydettävä häntä, ja hän saa kaiken aikaan, näettekö? Minä en siihen kykene; en todellakaan. Hän voi jättää minut tähän vain orpona seisomaan. Siihen ainoastaan minä kykenen, seisomaan tässä, mutta, jos hän saapuu, hän korottaa itse itsensä.

Ja ainoa asia, ystävät, ihmiset, on, että jotkut ovat syntyneet hyviksi laulajiksi, uskotteko te sen? Jotkut ovat syntyneet muusikoiksi, ottamaan oikean äänen; heidän ei tarvitse ottaa tunteja, he tietävät, mitä tekevät; he osaavat asiansa, kyse on lahjasta; tehän ymmärrätte. Ja samoin on joidenkin laita, jotka ovat saarnaajia; he eivät tarvitse seminaarien kokemusta. Kaikki, mitä he tarvitsevat, on lähteä liikkeelle, ottaa kiinni Sanasta, ja antaa mennä. Toivoisinpa itse pystyväni siihen.

Mutta minun lahjani on profeetallinen; minä ainoastaan antaudun, ja hän hoitaa puhumisen. Teidän uskonne saa sen aikaan, ei minun; teidän uskonne…

59 Jeesus ei tehnyt mitään… Isä käytti Poikaa. Kuunnelkaapa, minäpä näytän teille jotain; se nainen, joka kosketti Jeesuksen viittaa – syy, miksi Jeesus ei tiennyt siitä; nainen uskoi, että Jeesus oli Jumalan Poika, ja hän veti paranemisen itselleen Jumalasta – Jeesuksen kautta, ymmärrättekö? Hän teki sen itse. Te teette sen itse, kun te vedätte. Kyse ei ole minusta, kyse on hänestä, ja te kunnioitatte ainoastaan häntä, ja siksi Pyhä Henki kääntyy teidän puoleenne, ja sanoo, mitä teidän pitäisi tehdä, tai

mitä ei pitäisi, ja mitä teille on tapahtunut ja niin edelleen. Teidän uskonne saa sen aikaan. Minulla ei ole asian kanssa mitään tekemistä, ymmärrättekö? Siis nyt, juuri sillä tavalla ihmiset käyttävät Jumalan lahjaa.

Siis, kun Jumala haluaa käyttää lahjaansa, hän otti Jeesuksen eteensä, ja näytti hänelle, mitä tulee tapahtumaan. Silloin hänestä ei lähtenyt voimaa. Kun hän näki Lasaruksen ja nosti hänet kuolleista, miten paljon suurempi ihme se olikaan kuin kun se nainen kosketti hänen viittaansa? Silloin voimaa ei lähtenyt, koska Isä vain käytti omaa lahjaansa.

60 Siis, silloin, kun Jumala haluaa minun tietävän jotakin, hän sanoo: ”Siis, sinun on mentävä tiettyyn paikkaan ja siellä asiat ovat tällä tavalla; ja asiat ovat sillä tavalla, ja tällä tavalla ja niin edelleen, ja sitten sinä teet näin, ja sitten se menee niin.” Hän jopa kertoo minulle kuukausia ja kuukausia ennen… ja kertoo ihmisille. Kuinka moni on tiennyt ja nähnyt kun ennalta on kerrottu – katsotaanpa – ja nähnyt, että niin tapahtuu? Nostaisitteko kätenne? Näettekö, näettekö? Pitää paikkansa, hän kertoo minulle, ja siinä se. Minä en menetä siinä yhtään voimaa, mutta kun me tulemme kokoukseen ja minut voidellaan tuolla lahjalla, ja sitten ihmiset vetävät puoleensa tuota lahjaa, se saa heikoksi. Ymmärrättekö te nyt? Siis, jos jotkut arvostelijat sanovat siitä jotakin, te tiedätte nyt, miten vastata heille. 1:08:32

61 Nyt, olkaa kunnioittavia. Olkaa rukouksessa, ja katsotaan… Missähän pojat ovat? Kuinka? X:tkö… 100? [rukouskortti] Ai, me kutsuimme alkaen ykkösestä ja kymmenestä ja… Emmekö ole kutsuneet siitä, vai? Viisikymmentä? Siis, kutsutaanpa sitten 50:stä alkaen. Selvä. Kellä on X-50? Nostaisitteko kätenne? Rukouskorttinne… pikkuinen kortti, joka on kädessänne; siinä on X… Sanoin, että siinä on X-50. Siis, nyt tällä ihmisellä ei voi olla sitä eikä tällä rouvalla. Siis, onko joku… Katsotaanpa, rouva onko teidän X-50? Siis siellä on nyt kolme kättä pystyssä. X-50. Parasta katsoa sieltä takaa; se on se pieni kortti; katsokaa. Siinä on minun kuvani ja siinä takana on X ja 50. X… niin kuin eXodus, josta minä saarnasin. X–50; kellä se sitten onkin, tulkaa esiin. X-51, X-52. Selvä; X-52 [Nauhassa tyhjä kohta.]

62 … ja kun Jeesus oli menossa taivaaseen, hän kutsui veljensä Luken paikalle ja sanoi: ”Luke…”, siis minä en ollut siellä, tämä kerrottiin minulle; hän sanoi: ”Luke, me olemme olleet pitkän aikaa yksissä, emmekö olekin? Ajattelepa: viiden minuutin päästä, minä seison Jeesuksen Kristuksen edessä, puettuna hänen vanhurskauteensa.”

Vähänpä hän tiesi; kun minä olin pikkupoika, istuin Rediger tabernaakkelissa kuuntelemassa, kun Paul Rader saarnasi, että minä tulisin kuljettamaan hänen lauluaan ympäri maailman. Kuinka moni tuntee Rediger tabernaakkelin, nostaisitteko kätenne? Toki.

Romayne, se heistä, joka oli ollut pitkään mielisairaalassa; hän tuli yhtenä päivänä käymään minun luonani. Minä en tiennyt siitä. Minä olin tullut Floridasta. Ja häntä oli pidetty hiilivajassani, pihan perällä, ja hän raastoi hiuksiaan ja kiljui – mielisairaalasta tuotuna. Hän oli B. E. Redigerin tytär; Rediger oli mies, joka kuoli valjastettuna jumalallisen parantamisliikkeen käyttöön; hän oli ison Fort Waynen tabernaakkelin paimen ja perustaja. Minä ajattelin: ”B. E. Redigerin tytärkö minun hiilivajassani? Minä menin sinne.

Rouva Rediger, kaunis suloinen leidi, hän sanoi: ”Veli Branham…”

Minä sanoin: ”Oletteko… rouva Rediger, te ette taida muistaa minua. Minä kävin pikkupoikana temppelissänne.

Hän sanoi: ”Me olemme kuulleet, että Jumala on vieraillut teidän luonanne veli Branham.” Ja minä sanoin: ”Minulla on lapsi mukanani.” Hän sanoi: ”Hänen sisarensa kuoli tämän saman jutun takia.”

Ja minä sanoin: ”Mikä hätänä?”

Tytär sanoi: ”Penny on penny; viisisenttinen viisisenttinen…” Nuori kaunis nainen, noin 18-vuotias, repi hiuksia päästään, ja hänen äitinsä koetti rauhoittaa häntä.

63 Minä seisoin siinä hetken, ja sydämeni itki. Minä ajattelin: ”Redigerin tytär…” Ja samassa minä näin näyn tulevan, kävelin hänen luokseen ja panin käteni hänen päälleen. Sanoin: ”Saatana, sinä et voi pitää häntä hallussasi yhtään pitempään; Jumala julisti hänet parantuneeksi, siis, lähde hänestä.” Tyttö suoristautui, kampasi hiuksensa. Hän on nyt naimisissa ja hänellä on kaksi lasta. Siinä paikassa, sinä hetkenä… Jeesus Kristus elää yhä ja hallitsee, ystävät! Minä en ole koskaan saanut sellaista aikaan; hän on aina näyttänyt minulle, mitä pitää tehdä, ja minä olen tehnyt, mitä hän käski.

Eikö hän ole suurenmoinen? Minä odottelen tässä, että ihmiset järjestetään jonoon; että se saadaan tehtyä, tässä jonon päässä. Sitten me… Heti, kun se saadaan kuntoon, kaverit kertovat siitä; katsotaanpa, saadaanko se valmiiksi; minä yritän pysyä jonossa niin pitkään kuin ikinä vain kykenen.

64 Olkaa kaikki kunnioittavia. Olkaa niin hiljaa kuin vain pystytte. Ehkä sanotte: "Mitä sinä viivyttelet, veli Branham?" Minä odotan Häntä. Näin on. Kuinka moni on nähnyt hänen kuvansa? Näyttäkääpä kätenne. Meillä on niitä tuolla takana. Tutkikaa sitä, ja tarkistakaa onko se aito; tai jokin noista todistuksista noissa kirjoissa. Niiden pitää olla autenttisia, tai sitten me emme voisi panna niitä esille. Siis, olkaa kunnioittavia, niin Jumala siunaa teitä varmasti; minä olen siitä vakuuttunut. Rakastatteko te häntä nyt, ja odotatteko te häntä? Odotatteko te näkevänne, kun hän toimii?

Kuinka monta siellä on nyt, joka ei ole vielä päässyt rukousjonoon ja joka haluaisi tulla parannetuksi, näyttäkääpä kätenne, missä te sitten olettekin? Siis, oi, suunnilleen 2500 vielä. No, minä voin… Hän – hän on jo parantanut teidät. Te olette kaikki jo terveitä, jos te uskotte siihen; siinä kaikki. Kuinka moni uskoo, että se on totta? Varmasti; kun hän kuoli Golgatalla; jokainen lunastuksen siunaus saatettiin valmiiksi Golgatalla. Niinpä hän… teidän pitää vain uskoa siihen, siinä kaikki.

65 No niin; olkaa kunnioittavia nyt. Suokoon Herra. Onko rukousjono jo kasassa, Paul? Kaikki ovat paikalla; selvä. Olkaa nyt todella kunnioittavia; älkää kulkeko ympäriinsä. Istukaa ihan paikoillanne, ja olkaa rukouksessa, jokainen. Siis, katsokaa tänne päin ja uskokaa. Te, jotka ette päässeet rukousjonoon, katsokaa tänne ja uskokaa koko sydämestänne, niin Jumala tekee asioita teidän hyväksenne. Ja sitten, sitten loppu on teidän kontollanne. Jumala teitä siunatkoon; minä sanon vielä niin.

Herran enkeli on paikalla. Minä en voi sanoa, miksi… Tässä on kyse ikään kuin lisäaistista, kuudennesta aistista. Minä tiedän, että hän seisoo täällä, aivan tässä; ymmärrättekö? Ja nyt, kun minä… Tässä on eräs nainen, tai – siis, kuka potilas on? Tämä. Selvä.

66 Siis, tämä nainen seisoo tässä; minä en… Te ette tunne minua, luulisin, enkä minä tunne teitä. Siis, tämä on teille ensikertalaisille; tämä on raamatullinen kuva; tässä seisoo nainen, jota minä en ole koskaan eläissäni tavannut, eikä hän ole tavannut minua.

Siis, kun Jeesus kävi Samariassa, hän istui siellä kaivolla. Kaikki olivat lähteneet, opetuslapset oli lähetetty kaupunkiin, ja tämä nainen ilmestyi, huonomaineinen nainen, hakemaan vettä. Ja Jeesus, mitä hän tekikään? Pyysi naiselta juotavaa. Pitääkö paikkansa? Ja nainen sanoi hänelle, ettei juutalaisten ollut tapana pyytää samarialaiselta sellaista. Oletteko te lukeneet sen kertomuksen? Ja Jeesus sanoi… Oi, olisitteko te ha-

lunneet seistä siellä silloin? Haluaisitteko te olla siellä silloin?

67 Siis, Jeesus keskusteli tuon naisen kanssa tietyn asian takia. Hän keskusteli pitkään hänen kanssaan, ja yhtäkkiä, Isä näytti hänelle, mikä naisen ongelma oli. Muistatteko te, mikä se ongelma oli? Hän oli ollut naimisissa liian monta kertaa; niinpä Jeesus sanoi: ”Mene hakemaan miehesi.”

Nainen vastasi: ”Ei minulla ole miestä.”

Jeesus sanoi: ”Pitää paikkansa. Viisi sinulla on ollut eikä se, joka sinulla nyt on, ole sinun miehesi.”

Kuunnelkaapa, mitä nainen vastasi? Hän sanoi: ”Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta.” Niinkö hän sanoi? Nainen sanoi: ”Siis, me tiedämme, että kun Messias tulee, hän tekee näitä asioita.” Mikä tuo Messiaan merkki oli samarialaisille? Se oli Messiaan merkki kuin juutalaisille. Ja jos hän on sama Messias, kuolleista noussut, olisiko se sama – Messiaan merkki tänä iltana? Pitääkö paikkansa, yleisö?

68 Tämä nainen tässä voi kohottaa kätensä sen merkiksi, että me olemme toisillemme vieraita; me emme ole tavanneet koskaan aikaisemmin, emme ole nähneet koskaan toisiamme. Siis, Jeesus tuntee hänet; hän tietää hänestä kaiken, ja hän… jokainen… Kaiken ruoan, mitä hän on eläissään syönyt, ja kaiken muunkin, Jeesus on antanut hänelle, ja teille myös. Pitääkö se paikkansa? Ja …?… minulle. Siis, jostakin pitää olla kyse; jos jotakin sanotaan… nainen saattaa olla täällä… Hänellä saattaa olla ongelmia kotona; hänellä voi olla jotain muuta; minä en tiedä, mutta mitä se sitten onkin, hän on täällä sen takia; voisi olla ehkäpä olla helpointa saada selville, koska, hän on täällä sen takia. Mutta minä en ole koskaan elämässäni nähnyt häntä; sen täytyy olla jokin yliluonnollinen, joka sen saa aikaan. Silloin, kyse on teidän asenteestanne sitä kohtaan.

Siis, fariseukset sanoivat Jeesukselle, kun hän teki tällaista: ”Sinä olet Beelsebul, povaajien päämies.”

Jeesus sanoi: ”Teille annetaan anteeksi – minä annan teille anteeksi, mutta kun Pyhä Henki, joka tulee ja tekee samoja asioita, hän ei anna anteeksi teille, ei tässä -, eikä tulevassa maailmassa.” Niinpä, minun pitää olla täysin varma siitä, mihin minä olen uskonut, ennen kuin minä annan Hänen sanoa mitään minulle, koska Raamattu sanoi: ”Mene, äläkä tee enää syntiä”, se tarkoittaa epäuskoa, ”tai sinulle voi tapahtua jotain vielä pahempaa.” Pitää paikkansa, eikö pidäkin?

69 Minä keskustelen teidän kanssanne niin kuin Jeesus tuon naisen kanssa, saadakseni otteen teidän hengestänne. Ja Jumala kertoo minulle, miksi te olette täällä, uskotteko te häneen? Siis, uskotte? Uskooko yleisö saman asian – jokainen teistä? Siis, jos te haluatte kysyä tältä naiselta jotain, olkaa aivan vapaita. Pyhä Henki sanoo minulle, että teillä on vaivaa kurkussa. Juuri niin. Ja hän sanoo minulle myös, että te olette erittäin hermostunut. Hän sanoo minulle, että teillä on naistenvaiva, ja teillä on jotain vaivaa suussanne. Onko näin? Hän sanoo minulle, että te ette ole tästä osavaltiosta, hän sanoo, että te olette Tennesseestä. Teidän nimenne on Turner; Janes Turner. Se on Janes Turner. Teidän talonne, jossa te asutte, on 3:nnen ja North Streetin kulmassa. Teidän talonne numero on 223, eikö olekin? Te olette parantunut. Palatkaa kotiinne. Jumala …?…

70 Siis, tämä riippuu nyt teistä; se riippuu teistä. Minä en tiedä, mutta te kärsitte – ja jos, minä selitän teille Pyhän Hengen avulla, jumalallisen lahjan kautta, miksi te olette täällä, uskotteko te? Te uskotte. Siis, minä voisin käyttää runsaasti aikaa, mutta en saisi ikinä tätä rukousjonoa vietyä läpi; mutta vielä keskustellakseni teidän kanssanne, minä pyydän, että minun annettaisiin jäädä tänne niin pitkäksi aikaa kuin vain kykenen.

Mutta, te olette… eräs asia, te hermoilette todella kovasti. Näin se on. Ja minä näen, kun te yrititte päästä ylös sängystä; te olette aivan kankea; teillä on niveltulehdus; näin on, te venyttelette paikkoja aamulla, minä näen, kuinka te… te tipauttelette tavaroita; näen, kuinka teiltä tipahtavat astiat ja sen sellaiset; totta. Minä en lue teidän ajatuksianne; pitää paikkansa.

Tässä, että te tietäisitte tämän: teillä on ystävä, joka on tosi, tosi sairas, syövästä, jonka takia te myös olette täällä. Pitääkö se paikkansa? Uskotteko te, että minä olen Hänen profeettansa, te – te, siis, tarkoitan, että tässä puhuva henki, on Jumalan Henki? Silloin, Jeesus sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; jos he panevat kätensä sairaitten päälle, ne parantuvat."

Nyt, taivaallinen Isä, minä tottelen sinun käskyäsi panna kädet tämän naisen päälle; Jeesuksen Kristuksen nimessä tulkoon …?… Jumala teitä siunatkoon. Lähtekää, ja ottakaa vastaan se, mitä te pyysitte. Siis, katsokaa ympärillenne tähän suuntaan vielä; teidän niveltulehduksenne on lähtenyt. Siis, minä pyydän yleisöltä; tunnetteko te, että sitä ei enää ole? Kuuletteko te sen? Hän on parantunut.

71 Uskotteko te Jumalaan? Uskotteko te, että minä olen hänen palvelijansa? Minä olen teillekin vieras, luulisin. Siis, Herra [hän] meni yleisön sekaan; hetki vain. Olkaa kunnioittavia.

Herra, te joka istutte siinä rivin päässä, jolla on epilepsia. Uskotteko te, että Jeesus Kristus parantaa teidät? Otatteko sen vastaan ja uskotteko te sen? Rukoilkaa ja pyytäkää Jumalalta, niin Jumala antaa teille sen, mitä te haluatte, jos te uskotte siihen.

Rouva, teillä on paljon henkisiä ongelmia, eikö olekin? Ja teillä on joku mielessä, jonka puolesta te haluatte rukousta; ja tässä se on: Minä uskon, että kyse on teidän anopistanne, eräästä sukulaisestanne, jostakusta, jolla on munuaisvaiva; ja teillä itsellänne on; teillä on jonkinlainen iho-ongelma, ja ihottuma, ja te olette hyvin jännittynyt, ja ahdistunut. Jeesus Kristus voi parantaa teidät, jos te vain uskotte häneen. Uskokaa kaikesta sydämestänne; uskotteko te? Uskotteko te, että Jeesus Kristus parantaa teidät? Kyllä. Teillä oli se, nyt teillä ei enää ole sitä. Nyt, te voitte …?… Jumala teitä siunatkoon. Rukoillaan yhdessä; sanotaan: "Kiitos Jumalalle."

72 Minä näen jonkun miehen ilmestyvän eteeni, kun minä mainitsin asiasta hetki sitten. Tässä hän on, hän istuu juuri täällä; hänkin kärsii iho-ongelmasta. Uskotteko te, herra, että Herra Jeesus parantaa teidät? Jos te uskotte, koko sydämestänne… kyllä vain; selvä. Heiluttakaa kättänne Jumalalle korkealla niin Jumala näkee teidät; ymmärrättekö? Te paranitte silloin. Uskokaa.

Jos minä sanoisin teille, että te paranitte vaivasta rinnassanne, uskoisitteko te sen, herra, joka istuu siellä? Selvä. Se on nyt ohi. Eikö Hän olekin ihmeellinen? Hän on täällä parantaakseen teidät, jos te vain uskotte.

Hän [Herra] liikkuu tuolla takana. Se rouva, joka istuu siellä päässä, teillä on jotain ongelmaa silmissänne; silmävaiva; juuri niin. Pankaa kätenne sen vieressänne istuvan miehen päälle, jolla on diabetes, niin Jumala parantaa hänetkin; halleluja!

Rouva joka istuu siellä sen kohotetun käden takana siellä, jolla on syöpä. Jos te uskotte, että Jumala parantaa teidät, hyvä on, tekin voitte saada sen, jos te uskotte…?…

73 Eikö Herra ole ihmeellinen? Oi, hän on Neuvonantaja, Rauhanruhtinas, Väkevä Jumala, Ikuinen Isä; uskotteko te siihen? A ja O, alku ja loppu, hän, joka oli, ja on ja on tuleva, Daavidin juurivesa; aamutähti; hän on täällä. Hän on kaikkivoipa, kaikkivaltias. Siis, kun hän puhuu, vastat-

kaa joutuin; ymmärrättekö?

Te yritätte uskoa, ettekö yritäkin? Mitä, jos minä sanoisin teille, että te olette parantunut, uskoisitteko te sen? Te olette. Jatkakaa vain pikkuhiljaa sitä kohti, ja uskokaa kaikesta sydämestänne. Jumala teitä siunatkoon.

Hyvää iltaa, herra. Me olemme toisillemme vieraita. Asutteko te Martinsvillessä? Minä sanoin: "Me olemme toisillemme vieraita; me emme tunne toisiamme." Haluatteko te – haluatteko parantua tuosta peräsuolen vaivasta ja tulla terveeksi? Uskotteko te, että Jumala, Pyhä Henki on täällä, ja paljastaa tämän minulle? Minäpä kerron teille muutakin; teillä on joku sairaalassa, jonka puolesta te myös rukoilette. Se on lapsenlapsi, joka on mielisairaalassa; lapsi. Pitääkö se paikkansa? Uskotteko te, että minä olen Jumalan profeetta? Selvä. Menkää ja ottakaa vastaan se, mitä te nyt pyysitte; Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä! Sanotaan yhdessä: "Kiitos Herralle!"

74 Hyvää iltaa, herra. Minä olen teille vieras, mutta Jeesus Kristus tuntee teidät, eikö tunnekin? Teillä on sydänvaiva. Pitää paikkansa. Teillä on myös ongelmaa silmissänne. Te olette täällä – ja teidän vaimollannekin on vaivaa, eikö olekin? Hänen vaivansa on kurkussa, eikö olekin, ja silmissään myös? Te olette Indianasta, Bloomfieldista, Indianasta; onko totta? Teidän nimenne on W. Chamberlain, eikö olekin? Palatkaa kotiin ja olkaa terve Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Uskokaa. Mitä, jos minä sanoisin teille, joka istutte siellä, että te olette parantunut? Uskoisitteko te minua? Uskoisitteko? Silloin, lähtekää kiittäen Jumalaa ja sanokaa: "Kiitos Herra parantamisesta." Älkää todella yhtään epäilkö sydämessänne.

Uskokaa nyt; Pyhä Henki peittää yleisön varjoonsa.

Hyvää iltaa herra. Voi tavaton; minä toivoin… toivoisin, että olisi jokin tapa selittää tätä. Miten valtavaa, miten valtavaa… Tehän pelkäätte, eikö totta? Eritoten te pelkäätte mennä lääkäriin. Kyllä vain. Miten minä sen tiedän? Koska te olette peloissanne – te pelkäätte, että lääkäri löytää jotakin teidän vatsastanne jotain joka ei kuulu sinne; vatsavaiva. Uskotteko te, että Herra parantaa teidät? Uskotteko? Otatteko te hänet vastaan parantajananne nyt? Niin.

Teillä on eräs tapa, jonka jättäminen olisi teille hyväksi. Se juuri vahingoittaa vatsaanne. Uskotteko te sen? Älkää silloin käyttäkö niitä enää. Heittäkää ne pois. Nikotiini menee teidän vatsaanne, ja se tuhoaa

– pitää sitä vatsavaivaanne jatkuvasti yllä. Jumala ei halua, että te poltatte, siispä jättäkää tupakat pois. Jatkakaa tietänne iloisena. Jätättekö te ne nyt? Jumala teitä siunatkoon! Lähtekää ja olkaa terve, Jeesuksen Kristuksen nimessä, aamen.

75 Uskotteko te, että Jeesus paransi teidät? Uskotteko te, että hän tekee teistä terveen juuri nyt? Sydänvaiva, kaikki tuo on mennyttä; koko teidän hermostuneisuutenne on asettunut. Uskotteko te sen? Silloin, Jeesuksen Kristuksen nimessä, ottakaa parantumisenne vastaan; aamen.

Sanotaan yhdessä: "Kiitos Jumalalle!" Diabetes ja sen sellaiset ovat helppo juttu. Jumala voi parantaa kenet tahansa, jos hän uskoo. Uskotteko te kaikesta sydämestänne? Jos uskotte, niin se lähtee teiltä juuri nyt sitten. Ja siinä tapauksessa, Jeesuksen Kristuksen nimessä, voikaa ottaa vastaan parantumisenne; aamen.

Sanotaan yhdessä: "Ylistys Jumalalle!" Miten ihmeellinen meidän rakas, mahtava taivaallinen Isämme on. Hän liikkuu tuolla. Unohtakaa se kasvain, herra. Se lähti teistä; aamen.

Myös tällä rouvalla tässä, siinä päässä, on kasvain. Kyllä; pitää paikkansa. Nostakaa kätenne niin, että ihmiset näkevät sen. He ajattelevat – ihmiset eivät ymmärrä tätä; minä tunnen, että, kun valo asettuu teidän ympärillenne, minä näen, että se on lähtenyt. Näettekö? Tekisittekö te minulle palveluksen? Panisitteko kätenne sen pojan päälle siinä teidän takananne; hän kärsii vatsavaivasta; se nuori kaveri siinä. Eikö se pidäkin paikkansa, nuori mies? Nostaisiko kätesi, jos se …?… Sinun äitisi istuu siinä sinun vieressäsi, eikö totta? Hänellä on tyrä, ja hänkin haluaisi parantua. Pitää paikkansa. Nyt poikaseni, pane kätesi äitisi päälle; aamen. Nyt, jatka tietäsi riemuiten, ja näe, että se vaiva, ja muut ovat lähtenyt sinusta; ja sinä voit lähteä riemumielin ja iloiten. Uskotko sinä sen? Sanotaan yhdessä: "Ylistys Jumalalle!"

76 Sama juttu aivan täällä; pitää paikkansa, Uskotteko te, että te olette nyt parantunut? Siinä tapauksessa, Jeesuksen Kristuksen nimessä, lähtekää ja olkaa terve; aamen. Sanotaan yhdessä: "Ylistys Jumalalle!"

Jumala pystyy parantamaan vatsavaivan ja kaiken muunkin; uskotteko te sen, eikö vain? Haluatteko te mennä syömään nyt ja… uskotteko, että te voisitte? Antakaa mennä; Jeesus Kristus parantaa teidät.

Hetkinen, minä näen mustan hengen nousevat sieltä takaa. Siellä istuu joku, rivin päässä, nuori henkilö, jolla on epilepsia. Uskotko sinä koko sydämestäsi? Nosta kätesi, jos sinä uskot haluavasi ottaa parantumi-

sen vastaan. Selvä; siinä tapauksessa Herra Jeesus olkoon kanssasi; aamen. Se parani. Voi, että Saatana ajatteli, että se pääsisi livahtamaan, mutta hän epäonnistui. Aamen. Se parani; ylistys Jumalalle. Jatka matkaasi iloiten sisar, ja usko koko sydämestäsi.

77 Täällä on eräs mykkä; painakaa päänne jokainen; älkää katsoko ylös, pyydän Jeesuksen nimessä. Jokainen pää painettuna, joka puolella. Minä pyydän Jeesuksen nimessä Jumalan kirouksia, jotka… jos te uskotte, teidän on parasta pitää päänne alhaalla. Minä kysyn teiltä, kuinka moni uskoo, että Jumala lähetti minut siksi, että tämä mykkä voisi kuulla ja puhua, nostaisitteko kätenne? Siis, laskekaa nyt kätenne. Minä haluan, ettei kukaan katso minuun. Minä en sano, että Herra… Minä en ole rukoillut vilpittömästi koskaan minkään muun puolesta, kuin sen, mitä hän on jo tehnyt. Siksi, minä haluan, että te olisitte… Tai sanokaa minulle, miksi hän ei pystyisi… Tämä on merkkinä toisille, jotka istuvat täällä.

Minä en sano, että Herra tekee sen, mutta, kyse on hengestä. Minä näin juuri sen liikkuvan, kun tuo tyttö käveli tänne. Nyt, jokainen silmä suljettuna siihen asti, että te kuulette minun ääneni sanovan: "Nostakaa päänne." Siis, odottakaa siihen asti, kun kuulette minun ääneni. Nyt, pitäkää päänne painettuna.

78 Kiltti taivaallinen Isä; jotenkin, sinun viisaassa kaitselmuksessasi… me luotamme siihen, että me saamme armon sinun silmissäsi; ei niin, että meidän pitäisi saada ihmeitä, jotta uskoisimme; me uskomme joka tapauksessa. Mutta, että tämä ihmisjoukko tietäisi, että sinä olet tässä, enkä minä, sinun palvelijasi; ja jos me saamme armon sinun silmissäsi, me rukoilemme, Jumala, että sinä toisit voimasi julki tänä iltana, vieläpä arvostelijoille ja uskottomille, että he tietäisivät, että sinä olet Kristus, ja sinä elät ja minä olen todistanut totuudesta. Soisitko sinä sen, Herra?

Nyt, kun minä astun esiin haastamaan tämän kuuron ja mykän hengen, joka on pitänyt tätä tyttöä vallassaan, ja minä rukoilen, että sinä antaisit minulle voimaa, ja ettei sydämessäni olisi hitustakaan epäilystä. Tällainen ihana, nuori nainen, joka on tällaisessa tilassa…

Saatana, häpeä! Jeesus Kristus nuhtelee sinua. Minä tiedän, että sinä vaadit erioikeutta; minä vaadin voittoa Golgatalta. Minä väitän, ettei sinulla ole oikeutta pitää häntä vallassasi. Sinut on paljastettu. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, jota minä edustan; sinä yrität kieltäytyä luovuttamasta kaikkia ihmisiä; sinä epäonnistuit. Nyt, minä haastan sinut uskon kaksintaisteluun, lähtemään Jeesuksen Kristuksen nimessä tästä tytöstä. Tu-

le ulos hänestä. Hän voi tulla parannetuksi.

[Veli Branham taputtaa kerran käsiään.] Toista, se, mitä minä sanon, sano: "Mama." Kuuletko sinä minua? Saitko sinä kuulosi. Selvä, nostakaa päänne. Tämä mykkä puhuu ja kuulee. Kuuntele [Veli Branham taputtaa käsiään.] "Mama; daddy." Kuuletko sinä? Kuuletko minua? Kuuletko? Kuuletko? Sinä olet parantunut. Sinä olet nyt parantunut. Iloitse; jos täällä on joku hänen kanssaan, opeta hänet puhumaan ja kuulemaan. Tuo kuuri ja mykkä henki lähti juuri hänestä, ja häntä pitää nyt opettaa kuin lasta. Ylistäkää Jumalaa. Aamen. Ylistetään yhdessä Herraa, kaikki; antakaa hänelle kiitos, antakaa hänelle kunnia. Painetaan päämme.

79 Meidän taivaallinen Isämme, me kiitämme sinua tänä iltana Herrasta Jeesuksesta. Sinä olet todellakin, Herra kaikkivoipa, Kaikkivaltias. Jatka liikkumistasi näiden ihmisten keskellä, ja anna heidän tietää, että sinä olet se, Herra, joka liikkuu heidän keskellä, suuri Jehova, johon he ovat luottaneet. Suo syntisen tietää, että hän on syyllinen nyt, Jumalan läsnäolossa.

Nyt, kun päämme ovat painettuina, yleisön rukoillessa, minä esitän teille kysymyksen. Syntinen ystäväni, Jumala on "hyvin tehnyt kaiken" tämän viikon aikana. Hän on vienyt halvaantuneet ulos, saanut kuuron ja mykän puhumaan ja kuulemaan. Oletko sinä synnintekijä? Oletko sinä ilman Kristusta? Uskotko sinä palvelustehtävään, jota minä saarnaan, ja uskotko sinä, että minä olen Jumalan profeetta? Hän käskee juuri nyt minua pysäyttämään tämän rukousjonon hetkeksi, siksi, että täällä on useita ihmisiä, jotka haluaisivat pelastua. Minä en ole mikään hurmahenki. Jumala on jo osoittanut teille, etten minä ole sellainen. Ja jostakin syystä, minun voimani, sen sijaan, että ne kuluvat, ne lisääntyvät; ja minusta tuntuu hyvältä.

80 Siis, minä haluan sinun tietävän, syntinen ystäväni, että jos sinä nostat kätesi nyt Kristuksen puoleen ja sanot: "Tämän takia, veli Branham, minä pyydän sinua rukoilemaan minun, syntisen, puolesta. Minä haluan kohdata Jumalan rauhassa." Nostaisitko kätesi? Jumala sinua siunatkoon; Jumala sinua siunatkoon. Oliko muita? Jumala sinua siunatkoon; Jumala sinua siunatkoon. Kuinka moni täällä, on ilman Kristusta, ei ole syntynyt uudesti, nostaisitteko kätenne? Jumala teitä siunatkoon. Jos te uskotte, että hän kuulee minun rukoukseni, uskotteko te siihen todella? Jokainen, joka täällä haluaa minun rukoilevan pelastuksensa puolesta, jos sinä olet vastahakoinen, vähän epävarma pelastuksesi suhteen, jos et

ole vielä aivan varma, että asiasi Jumalan kanssa ovat kunnossa, sinun on nyt parasta varmistua siitä, ystävä. Olisi parasta olla varma. Kuulkaa nyt, minun sydämelläni on jotakin raskasta juuri tällä hetkellä, mikä kertoo minulle, että täällä on monia, jotka eivät ole varmoja. Te varmasti tunnette, että minä puhun nyt totta.

Nousisitteko ylös, te, jotka haluaisivat minun rukoilevan puolestaan tällä tavalla. Nousisitteko seisomaan juuri nyt? Jumala teitä siunatkoon; Jumala teitä siunatkoon, oikein hyvä, jääkää vielä seisomaan hetkeksi, minun syntiset ystäväni. Jumala teitä siunatkoon; Jumala teitä siunatkoon; Jumala teitä siunatkoon; oikein hyvä, syntinen ystäväni luopio, nouskaa ylös, jatkakaa vain. Siellä on useampia kuin tuo. Jatkakaa vain nousemista, nouskaa ylös, jäisittekö vain seisaallenne, vielä hetkeksi, minä rukoilen teidän kanssanne; Jumala kanssanne, Jumala kanssanne, Jumala olkoon kanssanne. Hienoa; nousiko vielä joku? Olisikohan minun mahdollista puristaa teidän käsiänne; olisikohan se vähän liian vaikeaa? Voisitteko kävellä aivan tänne hetkeksi? Kävelisittekö tänne? Tulkaa tänne hetkeksi; seistään tässä hetki rukoilemassa. Tulkaa aivan tänne.

81 En tiedä, miksi minä teen tämän, en ole koskaan ennen eläissäni tehnyt tällaista. Mutta Pyhä Henki… Tulkaahan kaikki, missä teitä sitten onkin. Tulisitteko ihan tänne päin? Seiskää hetki tässä alttarin ympärillä. Katsopas vain; ihmisiä tulee. Antaisitteko soinnun?

*On lähde, joka on täynnä Immanuelin suonista otettua verta.*
*Kun syntinen heittäytyy tuon ryöpyn alle, hän pääsee*
*syyllisyyden tahroistaan.*

Pitää paikkansa. Taivaallinen Isä, minä rukoilen, että sinä lähettäisit jokaisen ihmisen, jolla on sielussaan syytöstä tänne alttarille tänä iltana. Jumala, he ovat tajunneet, että ovat tehneet virheitä. He ovat aloittaneet, mutta eivät ole menneet eteenpäin. Jumala, minä rukoilen, että sinä lähettäisit tänä iltana heitä kaikkialle. Anna syntyä todellinen vuodatus juuri nyt. Suo se, Herra. Jos sinä avaat kuurojen korvat, ja saat mykän puhumaan ja sokean näkemään, ramman kävelemään, ja tunnet ihmisten sydänten salaisuudet… Minä tiedän, että se, mitä sinä olet kertonut minulle, on totta, Herra, kun sinä sanoit minulle, että tänään odottaisi suuri joukko pääsyä tänne. Minä kiitän sinua, ja minä rukoilen, että sinä soisit sen [mitä he tarvitsevat/ pyytävät] heille Kristuksen kautta.

82 Kun muut hyräilevät tätä laulua, suo, että jokainen tuomittu sielu tu-

lisi tänne päin… Tulisitteko te? Minä lupasin teille; minä lupasin teille, että se, joka puhuu minulle, on Jumala. Pitikö se paikkansa? Kuulkaapa, minä – siis hän ei puhu ikinä mitään väärää; Lähde, joka on täytetty verellä, on olemassa; selvä:

*On lähde, (täällä se on) joka on täynnä Immanuelin suonista otettua verta.*
*Kun syntinen heittäytyy tuon ryöpyn alle, hän pääsee syyllisyyden tahroistaan, pääsee...*

Tulkaahan nyt; tulisitteko te? Nouskaa penkiltänne ja tulkaa tänne, nyt on se hetki; te tulette näkemään, että jotakin tapahtuu; syntinen ystäväni, sinun on nyt parasta tulla; minä kutsun sinua Kristuksen nimessä; tulkaahan nyt… [nauhassa tyhjä paikka]

*...heittäytyy tuon ryöpyn alle, hän pääsee syyllisyyden tahroistaan.*

83 Minä tiedän, että teitä on useampia, ystävät. Minä olen siitä yhtä varma, kuin että minä seison tässä lavalla. Minulla on yhä se tunne; älkää nyt vain päästäkö irti, ymmärrättekö? Tulkaa nyt, ettekö tekisi sitä nyt? Kuoleva ryöväri ristillä iloitsee… Sinä et ehkä ole varas, mutta sinä saatat olla kuolemaisillasi. Sinä olet kuolemassa; ja ehkä ennen aamua, tuo sydämesi pysähtyy, ja kun sinä painaudut kuolintyynyäsi vasten, ja pulssi nousee käsivarttasi pitkin, veli, sinä toivot, että olisit tullut… [nauhassa tyhjä kohta].

Minulla on nyt todella outo tunne; en tiedä miksi. Minä… Joka on koskaan aikaisemmin ollut minun kokouksissani tietää, etten minä tee tällaista. Mutta ihan yhtäkkiä se heikkous lähti minusta; minä vain huomasin sen; ja Pyhä Henki sanoi ”Katso tuonne”, ja minä näin syntisten tulevan pitkin käytäviä; Hän sanoi: ”Kutsu”, ja minä teen sitä nyt.

*Kuoleva rosvo iloitsi omana aikanaan nähdessään tuon lähteen*
(Anna mennä, ystävä, anna mennä; usko minua veljenäsi.)
*...vaikka olen yhtä paha kuin hän; se pesee minun syntini pois; pesee kaikki syntini pois; pesee kaikki*
(Tulkaa, tulkaa vain; niin sitä pitää; nuoret leidit, vanhat, nuoret, vanhat, yhtä kaikki; tulkaa, tulkaa, tulkaa mukaan nyt.)
*Kun syntinen heittäytyy tuon ryöpyn alle... yhtä paha kuin hän, pesee kaikki minun syntini pois.*

84 Painakaa nyt vain päänne hetkeksi; jatka vain, sisar; minä en tiedä, mitä on tekeillä. Minä en edes tiedä, mitä Jumala on aikeissa tehdä. Minä olen oman osuuteni lopussa; mutta minusta tuntuu vähän oudosti siltä, että siellä jossain on varmasti vielä joku eksynyt karitsa.

Minä rukoilen hetkisen, kun te painatte päänne. Isä, minä rukoilen, ettet sinä antaisi ihmisten ajatella, että minä teen tätä itselleni; että ihmiset tietäisivät, Herra, että minä olen tämän kanssa vilpitön. Sinä todistat, että tämä on totta; ja minusta tuntuu siltä, että on jotakin muutakin, Herra, joka on jonkun päällä. Lähettäisitkö sinä, rakas Jumala, tämän henkilön aivan nyt tänne.

Kun päämme on painettuna, nostaisitko sinä kätesi, oletpa kuka tahansa? Sano: "Se olen minä, veli Branham, minulla ei ollut rohkeutta tulla, mutta minä nostan nyt käteni siksi, että se olen minä." Kyllä; Jumala sinua siunatkoon, oikein hyvä. Minä tiesin sen. Tule vain, nyt tulisitko tänne, tälle puolelle? Jumala sinua siunatkoon. Tule sitä käytävää pitkin, kun me laulamme vielä; tekisitkö sen?

85 Minä uskon, että Jumala aikoo antaa vuotaa tänne pian jotakin. Minä en tiedä, onko se spontaaneja parantumisia, onko se Pyhällä Hengellä täyttymistä; onko se jonkin palvelustehtävän käynnistämistä; minä en tiedä, mutta jotain tulee tapahtumaan. Muistakaa, minä sanoin sen teille; minä en tuntenut näin siinä rukousjonossa; kysykää keneltä tahansa. Täällä on miehiä, jotka ovat olleet kanssani palvelustehtäväni alusta asti. Tällaista ei ole ennen nähty; se vain tuli, se vain tuli, ja minusta tuntui tarpeeksi voimakkaasti, tuntui kuin juoksisi mailin matkaa – näettekö? – kuin juoksisi sotajoukon läpi, ja loikkaisi muurin yli. En vielä ikinä olen tuntenut sellaista; se ei ole ikinä tullut mieleen sillä tavalla. Jotain alkoi; jotain tapahtuu; ja minä näin näyn ihmisistä, jotka tungeksivat kädet ylhäällä käytäviä pitkin, ja nyt he ovat tässä, aivan täsmälleen sillä tavalla, kuin se näytettiin näyssä. Tulkaa ystävät; minä tunnen vielä jonkun; lauletaan kerran vielä, ennen kuin menemme rukoukseen.

*Silloin, ylevämmän... täytetty...*

Tulisitteko te tänne lähteelle? Minä kohotan käteni teille; tulisitteko tänne ylös, liittyisitte, antaisitteko minun liittyä rukoukseen teidän kanssanne? Jos Jumala kuulee minun rukoukseni sokeiden ja kuurojen hyväksi, eikö hän kuulisi minun rukoustani?

*Pesee pois kaikki syntini*
*pesee pois kaikki syntini* (kiitos Jumalalle)

*...kaikki syntini pois.* (Oi, miltä minusta tuntuu!)
*ja siellä minä... kaikki syntini pois*

86 Minä haluan kysyä teiltä jotakin. Onko teillä outo tunne? Minä en toimi tunteiden mukaan, vaan minä toimin näyn perusteella, ja täällä on tapahtunut jotakin. Siis, minä luulen, että jos se koskee jotakuta rampaa, tai kärsivää, minä uskon, että sinä olet parantunut. Minä… jokin… minä uskon, että jokainen syntinen on saanut anteeksi. Minä uskon, että Pyhä Henki aikoo kastaa tämän paikan, valaista sen. Oletteko te, valmiita, ihmiset? Oletteko te valmiit ottamaan sen vastaan?

Katsokaa, kuinka ovat nousseet aivan automaattisesti seisomaan; tässä se on, no, sitä on kaikkialla rakennuksessa, joka puolella.

Oi, Jumala, meidän taivaallinen Isämme, vuodata Henkesi; minä tuomitsen Paholaisen, ja pyydän, että Jeesus Kristus… ?… jokainen …?… liikuttaa Jumalan …?… kalliissa Jeesuksen nimessä…